

Een nieuw zuyverlyk boeksken in den welken gy vinden zult veele schoone leysenen, ende geestelyke liedekens, alle menschen tot devotie verwekkende : nog zyn hier bygevoegt, veel oude ende nieuwe geestelyke Liedekens, zoo men van ouder gewoonte in de heilige Kerke pleegt te gebruyken

<https://hdl.handle.net/1874/35430>

**Een Nieuw zuy-
 verlijk Boeksken / in den
 welken gy vinden zult veel schoone
 Lepselen / ende geestelijke Liede-
 kens / alle menschen tot de-
 votie verwekkende.**

**Nog zijn hier bygevoegt / veel
 oude ende nieuwe geestelijke Liedekens /
 zoo men van onder gewoonte in de hei-
 lige Kerke pleeg te gebruiken.**

Op nieuws gecorrigeert, ende met verscheide
 Nieuwe Liedekens vermeerdert.

P U T R E C H T,

25ⁿ HENRIK JAN BOSCH, Boekverhoper
 in 't Musiel-boek / 1758.

Dies est lætitiæ ortu regali
Nam processit hodie ventre virginali,
Puer admirabilis, vultu delectabilis
In humanitate,
Qui est ineffabilis & inæstimabilis
In divinitate.

Mater hic est filius, Pater hic est natus
Quis andivit talia Deus homo natus,
Servus est & Dominus: qui ubique cominus
Nescit apprehendi
Præsens est eminus, stupor iste geminus.
Nequit comprehendi.

Orto Dei filio virgine de pura
Ut rosa de lilio stupefcit natura
Quod parit juvencula, natum ante sæcula
Creatorem rerum.
Quod uber manditiæ lac dat puditiæ.
Antiquo dierum

Angelus pastoribus juxta suum gregem
Nocte vigilantibus natum cœli regem
Nunciat cum gaudio jacentem in præsepio,
Infantem annosum
Angelorum Dominum & prænatum hominum
Forma speciosum.

Ut vitrum non læditur sole penetrante,
Sic illæsa creditur virgo post & ante
Felix est puerpera cujus clausa viscera
Deum portaverunt,
Et beata ubera, quæ ætate tenera
Deum lactaverunt.

In obscuro nascitur illustrator solis
Stabulo reponitur Princeps terræ molis
Fascitatur dextera quæ creavit sidera
Dum cœlos extendit
Concredat vagitibus qui tonat in nubibus
Et dura protendit.

12

Orbis dum describitur virgo prægnans ibat,
Bethlehem quo nascitur puer qui nos scribat.
In eorum curia qui canebant gloria
Novæ dignitatis
Deus in sublimibus dat pacem hominibus,
Bonæ voluntatis.

Puer nobis nascitur, Rector Angelorum,
In hoc mundo nascitur: Dominus Dominorum,
In præsepi ponitur, sub fœno asinorum,
Cognoverunt Dominum: Christum regem cœlorum.
Nunciat pastoribus: Angelus de cœlis,
Ipsum quem in Bethlehem: Natum ostendit eis,
Hunc Herodes timuit: Magno cum livore,
Infantes & pueros: Occidit cum dolore
Qui natus est ex Maria: Die hodierna,
Perducatur nos cum gratia: ad gaudia superna.
Nos de tali gaudio: Cantemus in choro,
In choreis & organo: Benedicamus Domino.
Laus & jubilatio: Nostro fit in ore,
Et semper Angelicas: Deo dicamus gratias.

Magnum nomen Domini Emanuel,
Quod annunciatum est per Gabriel,
Hodie, Hodie, Apparuit, apparuit in Israhel,
Facta est lætitia in Bethlehem
De Maria Virgine natus est Rex gloriæ Eya, eya.
Virgo Deum genuit. Sicut divina voluit clementia,
Gaudete, Gaudete, Christus Natus hodie,
Gaudete, Gaudete, ex Maria virgine.

Exulta parva Bethlehem, Bethlehem,
Et tu gaude Jerusalem,
Alleluja, Alleluja.

4
Nam puer natus hodie, hodie,
Qui Rex est cœli curiæ.

Alleluja, &c.

Hic jacet in præsepio, præsepio,
Qui regnat sine termino,

Alleluja, &c.

Cognovit bos & asinus, asinus,
Quod puer erat Dominus.

Alleluja, &c.

Reges de Seba veniunt, veniunt
Aurum, thus, myrrhum offerunt.

Alleluja, &c.

In hoc natali gaudio, gaudio,
Benedicamus Domino.

Alleluja, &c.

Dulcis Jesu, dulce nomen, dulcis Dei genitrix.
Dulce cœlum, dulce solum, dulce mortis gaudiũ
Dulcis natus, nobis datus, dulcis Dei filius.
Dulcis thorus: dulcis chorus, & dulce præsepium.
Dulcis thorus, &c.

Pulchrum numen, pulchrum lumen, noctis in
solatium.

Pulchrum flamen, pulchrum stramen, & pul-
chrum palatium.

Antium pulchrum: pulchrum fulcrum, & pul-
chrum tugurium.

Pulchræ cunæ, & lux lunæ, sed puellus pulchrior.
Pulchræ cunæ, &c.

Salve virgo; salve virga quæ de Jesse floruit:
Salve nate: nobis date: quem Maria genuit
Felix tellus, quæ per vellus: rore cœli manuit:
Felix homo: qui pro pomo vitæ panem accipit.
Felix homo, &c.

Jesa

Jesu veni: statu leni cor nostrum refrigera,
Caruis æstus orti quæstus: cessent mundi prælia,
Cor devotum te vult totum, nam tu solus omnia:
Ergo veni, simus pleni fontis tui copia.

Ergo veni, &c.

Pie Jesu qui pro esu mali per te vetisti
Nudus nasci: lacte pasci voluisti perpeti:
Da salutem per virtutem, qua polles divinitus,
Ut hic donum illic bonum: acquiramus coelitus.

Ut hic, &c.

Tuus fletus, Jesu, lætus moestum mundum re-
creans,

Ejulatus tuus gratus, Patri nos concilians:
Sed da verè tecum flere causam mali crimina:
Ut post mortem cœli fortem nobis des in sæcula.

Gen ander: Op zjn Verkeelijke wijze.

BEata immaculata virgo puerpera:
Quam pura sunt creatura, tam digna viscera
Concipere, inducere lucem paternæ gloriæ.

Concipere, &c.

O Matrem, quæ tuum patrem fundis in æthera
O florem, quæ Cœli rorem trahis ad ubera!
Lactas Deum, infantulum, Cœli terræque Dominum
Lactas Deum, &c.

Orate pro nobis date noster Emmanuel
De fruge Mariæ fuge butyrum lac & mel;
Sunt dulcia, sunt lactea, sunt pura matris ubera.
Sunt dulcia, &c.

Primæva seduxit Eva, dux morientium:
Tu plena salutis vena, mater viventium:
Tu referas, tu revocas ad Paradisi januas.

Tu referas, &c.

Nos dentis mali serpentis morsus invaserat;
Divina sed medicina venena dissipat:

Tu medicum das puerum, cujus est nomen oleum
Tu medicum, &c.

Laudemus & invocemus fortem mulierem;
Mariam dulcem & piam, quæ vicit demonem;
Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur
moribus.

Hanc cordibus, &c.

Sis bona nobis patrona in ista Bethlehem
Regina, ô Heroïna, novæ Jerusalem,
Te Cherubim, te Seraphim laudent Maria per-
petim.

Te Cherubim, &c.

Jesu dulcis memoria
Dans vera cordis gaudia

Sed super mel & omnia

Ejus dulcis præsentia.

Ave Jesu Rex gloriæ,

Veræ cordis deliciæ.

Nil canitur suavius,

Auditur nil jucundius

Nil cogitatur dulcius

Quam Jesus Dei Filius.

Ave Jesu, &c.

Jesu spes pœnitentibus

Quam pius es petentibus,

Quam bonus te quærentibus!

Et quid invenientibus?

Ave Jesu, &c.

Jesu dulcedo cordium

Fons vivus lumen mentium

Excedens omne gaudium

Et omne desiderium.

Ave Jesu, &c.

Nec lingua valet dicere

Nec

Nec litera exprimere
Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

Ave Jesu, &c.

Jesu Rex admirabilis
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis
Totus desiderabilis.

Ave Jesu, &c.

Mane nobiscum Domine
Et nos illustra lumine
Pulsa mentis caligine
Mundum replens dulcedine.

Ave Jesu, &c.

Quando cor nostrum visitas
Tunc lucet ei veritas
Mundi vilescit vanitas.
Et intus fervet charitas.

Ave Jesu, &c.

Amor Jesu dulcissimus
Et vere suavissimus
Plus millies gratissimus
Quam dicere sufficimus.

Ave Jesu, &c.

Qui te gustant esuriunt,
Qui bibunt adhuc sitiunt
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum quem diligunt.

Ave Jesu, &c.

Quem tuus amor ebriat
Novit quid Jesus sapiat
Quam Felix est quam sapiat?
Non est ultra quod cupiat.

Ave Jesu, &c.

Desi-

Desidero te millus
 Mi Jesu quando venies?
 Me lætum quando facies?
 Me de te quando facies.

Ave Jesu, &c.

O Jesu tui dulcissime
 Spes suspirantis animæ
 Te quærunt piæ lachrimæ
 Te clamor mentis intimæ.

Ave Jesu, &c.

O beatum incendium!
 Et ardens desiderium
 O dulce refrigerium!
 Amare Dei Filium.

Ave Jesu, &c.

Laus, honor, virtus, gloria
 Deo Patri in sæcula,
 Cum Jesu Christo Filio
 Et Spiritu Paraclito.

Ave Jesu, &c.

De eodem.

O Quam amabilis
 Es bone Jesu,
 O dulcis Jesu:
 Quam delectabilis
 Es pie Jesu
 O cordis jubilum
 Mentis solatium
 O bone Jesu. O bone Jesu!

Quam admirabilis
 Es bone Jesu
 O dulcis Jesu:
 Quam honorabilis
 Es pie Jesu,

O cordis, &c.
 Quam

Quam venerabilis
Es bone Jesu
O dulcis Jesu
Semper laudabilis
Es pie Jesu.

O cordis, &c.

Gregi fidelium
Da bone Jesu,
O dulcis Jesu,
Salutis Exitum,
Da pie Jesu
Post vitæ terminum
Perrenne gaudium
O bone Jesu! O bone Jesu!

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque
Laus & jubilatio.

Salus honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti, ab utroque

Compar sit laudatio.

Amen.

Hier naar volgen Vier-
scheide geestelijke Liedekens / van
de geboorte JESU CHRISTI,
en van 't geheele Jaar.

Herders Lied.

Luks op de been gq Herders Knaap-
kens/
Kont laat ons t'zaam na Bethleem gaan
treen/
Daar leid den Herder die ons schaap-
kens/

Wel hoor de wolf behoeden zal alleen/
Laat ons met spel en zange groeten/
Geben lof en eer / aan des Hemels Heer/
Die om onze zonden gekomen is hier neer.

Ziet hier u Herders Hertjens leggen/
Herders / Schaapijens / Lammetjens en als:
Lieve Moeder Gods laat u gezeggen/
Dat wy hem mogen vallen om den hals.
't Kindeken dat schreid / en wie zal 't stillen;
Of het Joseph zult / of Maria lust/
Nog en is het Lammetjen niet gerust.

O wonder groot verholentheden/
Dat God weend al om een nijdig mensch/
Werpt in een stal zjn teere leden/
Niet uit bedrog maar uit zjn eigen wensch/
't Is niet van pijn / nog koud / nog konnier/
Dat

Dat hem treuren doet / want hy nog zijn bloed/
 Doo? al ons zonden uitstozten moed/

O Israël wild met medogen
 Komen / en valt hem nu te voet /
 Weent om u zelfs en droogt zijn oogen/
 Komt en doet boet / van u zonden droet/
 Dzeede zy den mensch / van goeden wille:
 Zy ook lof en eer / aan des Veremets Heer/
 Die zijn Zoon gezonden heeft hier neer.

En kindeken is ons geboren/
 In Bethlehem/

Des had Herodes toorn/
 Dat scheen zoo wel aan hem.

Dze Koningen uythekoren/
 Quamen in Jeruzalem/
 Zy vzaagden waar hy was geboren/
 Den Konink der Joden:
 Wy hebben in Orienten zijn sterre gezien/
 Wy komen om te aanbeden/
 Dat kleine kindeken.

En kindeken is ons geboren / Ec.

Doe Herodes dat vernam/
 Dat het kind geboren was/
 Hy werd toornig ende gram/
 Ende hy ontzag hem dag/
 Dat hy verhezen zoude
 Zijn rijk was groot/
 Hy dagte hoe hy mogte brengen/
 Dat kindeken ter dood. En kindeken / Ec.

Hy vzaagde met haastighede/
 Waar dat kind geboren was/
 Te Bethlehem in die stede/
 Zoo was dat men daar las/
 Daar is hy geboren

Die Heere groot/ Die ons zal verlossen
 Van de eeuwige dood/ **Een kindeken / Ge.**

Herodes sprak tot den broeden/
 Gaat hen en zoekt dat kind/
 Met alzo grooten hoeden/
 Men zeld hy is koning/
 Koning boven alle koningen/
 Zoo is hy sin/
 Men zeld hy zal bezitten

Dat rijke inhu. **Een kindeken / Ge.**

Als gy dat kind hebt gebonden/
 Zoo keerd dan weder tot my/
 In alzo korten stonden/
 En zegget my waar dat 't zy/
 Ik zou zo geern aanbeden
 Dat kleine kindekin/
 Hy heeft zo zeer doorsneden
 Het herte inhu. **Een kindeken / Ge.**

Maar als die koningen quamen/
 Bupten Jeruzalem/
 Met vreugde zy vernamen/
 Een sterre staan voor hen:
 Al tot dat zy 't vonden/
 Dat kleine kindekin/
 In doeken gewonden/
 By der Moeder zyn. **Een kindeken / Ge.**

Drie koningen aanbadden/
 Het kind van dertien dagen oud/
 Zy offerden met behagen/
 Myrrhe / Wierook ende Goud/
 Dat deden zy daar omme/
 Dat daar scheen groot nood/
 Zy zagent al om ende omme/
 Van haben blood. **Een kindeken / Ge.**

Des 's nagts als zy slapen wouden/
 Quam die Engel Gods tot hen/
 Dat zy niet keeren en zouden/
 Al door Jeruzalem/
 Maar een anderen wege/
 Zoo zijn zy gekeerd/
 Al in haar Koningrijke
 Als men ons leerd. Een kindken / Ec.

Nu bidden wy dezen kinde/
 Dat Jezus is genaamd/
 Dat hy ons wil brengen
 Hier boven in dat zoete Land/
 Daar hem die Engelen eeren tot aller tijd/
 Dat gunne ons God die Heere
 Der Heeren gebenedijd. Een kindken / Ec.

Een Nieuw Leys-lied.

Alzoo 't begint.

O Zaltg / heilig Bethlehem/
O onder duizend uitverkoren/
 Der-eert boven Jeruzalem/
 Want Jezus is in u geboren. Der-eert / Ec.

O Bethlehem klein groote Stad/
 Klein van begrip / maar groot van waarden/
 Op zyt dat alder-eelste vat/
 En d'alder-rijkste Stad der Aarden. Op zyt / Ec.

Verheugt u dan! o Israël/
 Hoe moogt men u blijder boodschap bzingen:
 Tot u zoo komt Emanuel/
 Wildt wyt der zonden slaap ontspringen. Tot u / Ec.
Koning

Koning Christus Prince groot/
 Hoe word gy hier aldus gevonden/
 In hoop en kroon / in zulken nood/
 In arme doekskens teer gewonden.

In hoop / Ec.

Gy hebt het firmament gemaakt/
 Alwaar u loven 's Hemels geesten/
 Maar nu geheel bloed ende naakt/
 Legt gy in 't midden van de beesten.

Maar nu / Ec.

Gy word geboren in een stal/
 Niemand bekend in der nagte stille/
 Maar d'Engelen zingen over al/
 Wees met den mensch van goeden wille.

Maar / Ec.

O magtig God / o JESU zoet/
 Wat liefd' heeft u daar toe getrokken/
 Dat gy aanneemt ons vleesch en bloed/
 Om ons tot u alzo te lokken.

Dat gy / Ec.

Komt tot dit kind / gy Adams kind/
 Hoe kunt gy nog de wereld minnen/
 Ziet hoe Jezus hem met u blind/
 Offert hem heel u hert en zinnen.

Ziet / Ec.

Een Kers-nagt Herders-Tied.

Op een schoone wyze.

Herders / en Herderinnekens van Bethlehem
 En hebt gy niet gehoord / En hebt gy niet
 gehoord/

Een stemme onverwagt/
 Het scheen de luyt was vol van Engelen/
 In den stillen midder nagt/
 Zy zongen lof en glorie / Den alderhoogsten Heer/
 Den Koning is geboren / gaat en bewijst hem eer/
 Wer-

Herderkens na Bethlehem:
 2 { Waaron niet Jeruzalem/
 Want daar is 't Konings Hof/
 Is daar 't Konings Hof/
 Meen zyn Hof / dat is een arm Stalleken/
 Gaat bewijst hem eer en lof.

Herderkens / en Herderinnekens van Bethlehem
 Wat doet gy in de stal / wat doet gy eerst voor al/
 Wat gaaf gy 't zoete Kind/
 Goet het doch van herten welkome/
 Wy hebben eerst aanbeden / Het schein het lagt
 ons aan/

Klein gifte die wy dede / Het was al aangenaam :

2 { Beneffens aan het Kribbekie/
 Stont een Os en Ezelke/
 En was daar niemand meer ?
 Daar en was niemand meer/
 Van de Moeder die 't lief kindeke/
 Loofden haren God den Heer.

Herderkens / en Herderinnekens van Bethlehem
 Gy gaat tog zoo niet weg / Hoozt eens wat ik u
 zeg :

Blijft nog wat in de Stal:
 Weet gy wel dat dit lief kindeke/
 Ook een Herder wezen zal/
 Zijn alderbeste weyde/
 Het ongeschape Veld/
 Daar d'Engelen haar verblifde / 't getal was on-
 geteld :

2 { 't Schaaphen dat verloren gaat/
 Waaron hy al d'ander laat :
 Dat zoekt hy over al/
 Zoekt hy dat over al?
 Daarom komt hy lieve Herderkens/
 Lijt den Hemel in de Stal.

Een Herders Lied.

Op de wijze: Komt myn Flora.

Zegt ons ó Herders / wat gy hebt gaan zien /
 Als gy Messias hebt geluk gaan zien /
 En waard gehoorzaam aan des Engels stem /
 Verliet u Schaaphens / trok op staande voet
 Slegt toe na Bethlehém.

Wp bonden daar een zoet klein kindken /
 In hoop en stroop gelegd in 't kribbeken /
 By eene Maget wytermaten schoon /
 Dat God heeft voorgebragt / in dezen nagt /
 Ons hier geleid ten toon.

Het was daar al zoo slegt en armelst /
 Het was voorwaat geen Konings Hof of Rijk :
 Gods Majesteit en was daar niet ge-eerd /
 Daar was geen sterzel als in 't Konings Hof /
 Het was daar al verkeerd.

Men zag daar niemand meer dan Schapen staan /
 Aanbidde het kind by 't ligt al van de Maan /
 By sprak ons aan ! ó Herders weest verblijd /
 Verheugt u in den Geest / op dezen Feest /
 In zulke verheventheid.

Spoet na de Stal Ieshebers van de deugd /
 Oinheft uw Diumaar met een volle vzeugd /
 En laat u niet met minder zijn vernoegd ;
 Want ziet na uwen wensch God zamen mensch /
 Om u by een gebaegd.

Komt gy zondaren niet het kind eens aan /
 En ziet zijn oogfens die vol tranen staan /
 Ik weet zeer wel wat hem pafen zou /
 Komt niet een dley gezugt / tot hem gebugt /
 Met tranen van berouw.

Hoe minnelijk zoud gy daar zyn onthaald/
 Een kan niet werden hier te zyn bepaalt/
 Die krib en stroof / die roepen zonder stem/
 Dat Godes barmhertigheid ons is bereid.
 Een zalig Bethlehem.

Kers - Lied.

Stemme: La Duchesse.

Komt ziel die God mind boven al/
 Wantet hem hier die alles heeft geschapen/
 Nu leggen slaven / in een armen stal:
 Die 't al bekleed ljd naakt en arm gewonden/
 Die 't al verzaad werd hongerig gebonden/
 En daar het al vooz zwigt/
 Ljd hier als zonder magt/
 En die het al verligt/
 Ljd in een duistere nagt/
 In plaats van 's Hemels geesten/
 Dienem hem de stommie beesten/
 Op kribt en beest van houtw/
 En hier is hier nog schouw.

Mijn God hoe is herzet u rijk/
 Wat heeft betwogen u dees staat t'aanbeerden/
 Hier op der aarden / werd gy ons gelijk/
 Dit wonder is 't begin maar van u minnen/
 Wy als gy u zult laten kruizen binden/
 En aan doen ander liden/
 En tozimenten groot/
 Waar me gy komt bezijden
 Ons van d'reuwige dood/
 Wy waren al verloren/
 Waart gy Helland niet geboren/
 Met een dankbaar gemoed/
 Vallan wy u te boed/

Wat dankbaarheid mijn God en Heer/
 Zal ik u voor deze weldaat tonen/
 Om u te loonen naar vermogten weer/
 'k Heb niet of gy hebt het my al gegeven/
 'k Draag u weer op mijn handel en mijn leven/
 Mijn hert en ziel en leden/
 Zal ik van nu aan
 In u dienst besteden/
 En kon ik daar toe wenschen
 Al de liefde van de menschen/
 En nog meer in 't getal/
 O Heer ik schouk 't u al.

Kers-Tied.

Stemme: La Merveillere.

Als ik in Bethlems stal gebogen kom/ met
 Wandagt op mijn knien/
 Dit wonder eens aanzien/
 Mijn oogen sta op dezen God/ voor wien
 Dat d'hemel toont oodmoed/
 De creaturen vallen mee te voet/
 Dat die gaat Hinen Hemel laten/
 En zijns Vaders Throon/
 Om den verloren Zoon.

In een verlaten stal/ in koude en wind/
 In 't midden van den nacht/
 Messias lang verwacht/
 Word van Maria Maget voor gebracht/
 In groote arremoed/
 Daar hy genieten kond' al 't aardze goed/
 Lijd hier verschoven tussen beesten/
 Die het Hemelrijk/
 Bezit voor eeuwigheid.

Door deze groote liefde zal ik o Heere niet

Gerder zijn te weeten/
 Ten zy ik ziel en leen
 Mij Jezum mag in uwen dienst bekeeren/
 Mijn God ik heb niet meer/
 Ontfangt mijn armoede tot vergelding wees/
 En al had ik nog duizend herten/
 Zouden zjin bereid/
 Door uwe Goddelijkheid.

O Klein en teder Kind voor ons geboren/
 In dit tranendal/
 O Jesu lief getal/
 Genadig God en Schepper van den al/
 Bewaard my voor de zond' /
 Die d'arme ziele tot de dood toe wond' /
 Dat ik u nimmermeer mag vergrammen/
 Om al datter leeft/
 Of 't geen beweging heeft.

Herz - Lied.

Stemme: De Koks Bruyloft.

Verheugd u menschen/
 Nu in dezen blijden tyd/
 Dat Messias die wy wenschen/
 Godes Zoon gebenedijd/
 Die zoo lange was verwacht/
 Is geboren dezen nagt/
 Lijd tot Bethlem verschoben/
 En van ieder een veragt.
 Komt Herderinnen/
 Gaan wy alle derwaart/
 Wy zullen dat Kind gaan vinden/
 Daar 't den Engel heeft verklaard/
 Lopen wy dog even zeer/
 Tot dat wy vinden onzen Heer/
 Laat het Oec by een hier blijven/

'k Hoop / al waar 't nog eens zoo veer.

Phillis gaat voore/
Maakt dat op de eerste zigt/
Heemt dog booz den nieuw geboren:
Dijf / zeg / Schapen mee met vlijt/
't Komt u daar nog niet op aan/
Onzen Herderin staan/
En wy zullen ook wat brengen/
'k Hoop hy zal 't niet versmaan.

Hier is 't Clarinde/
Ziet hier is den armen stal/
Daar den Heer is hi te vinden/
Die ons al berlossen zal:
Stillia valt op u knien/
Laat ons eer en gifte blien/
Maar ons armoe en vermogen/
Hy zal wil en hert aanzien.

Hoe ziet Dorinde/
Ende Stilliana zoo/
Dat hy leid in arm linde/
In een krib op hoop en stroop/
En hy ziet de heesten aan/
Die hun adem laten gaan/
Over 't kind om dat te wermen/
En in koude hy te staan.

Let eens Bellinde/
Op dit werk van den Heer/
Al dat in den stal te vinden
Is / dat dient ons tot een leer:
Op Aftera! ziet eens aan
d'Oogjens vol van tranen staan;
Die tot affant van de zonden
Dienen ons tot een vermaan.

O grooten Heere/

Dooz ons klein in armoed/
 Op dat wy van u zoud' leere/
 't Werelds treden met de voet/
 Al dat ydel is verzinaan/
 En alleen naar 't eeuwig staan/
 Dooz u liefde / liefde geven/
 Daarom is het u gedaan.

Kers - Lied.

Stemmen: Tresa Bruid myn lief, &c. Ofte / Amarrille je renunce a vos charmes.

Komt ieder mensch den tijd is nu verscheuen/
 En gaat tot Bethalem eens in een stal/
 Daar zult gy zien in armoe leggen wenen/
 Die u opregt uit u verbloekten val/
 Hy die daar eeuwig was / in eeuwigheid gezeten/
 Laat u dooz deze pligt zijn liefde weten.

Wel waarom dog verstoten by de heesten/
 Van ieder een veragt zoo bloed en houd/
 Om dat hy u al wat hier schijnt het meesten/
 Dat 's wellust / eer / rijkdom / Zilver of Goud/
 Zou leeren t'eenemaal als nietig te versmaden /
 En uwe ziel alleen in God verzaden.

Komt zondaar komt / en wild u treden wenden/
 Tot hem / hebt moet hy niemand en versmaat/
 Gy blind gena / zijn liefde is zonder ende/
 Zoo gy u boosheid gants verfoeit en haat/
 Om uwen 't wil hy word zoo armelijck gewonden/
 Hy zugt / hy weent alleen om uwe zonden.

Denkt en herdenkt met hert en al u zinnen/
 Hoe nedrig / hoe goet / hy hem verdoont/
 Wild hem daarom uit al u kragt beminnen/
 Die by zijn Dader al u heil verschoont/
 Hy eist u niet meer / als boet en zonds leetwezen/
 En dat gy hem gestaag alleen zoud vzezen.

Kers - Lied.

Stemme: Hoe lang myn Ziel van ongeruste,

Ziet regt verblijd o menschelijck geslacht/

Dit is de uwe zoo lange naar gewagt/

U Schepper komt oodmoedig als een kind/

Spoet u naar Bethlehem gy hem daar vind.

Hy schcheid en weend en zigt om ulwen val/

Zoo naakt en koud in eenen beesten stal/

Het is Gods Zoon die gy zoo nederig ziet/

Perschoben / arm / veragt in veel verdriet.

Wat effcht God van u booz dees weldaad/

Begeerd hy Goud of Koninglijk gewaad/

Of groot gebouw / of pragt of kostelijk goed/

O neen! hy zoekt u hert en zondens hoed.

Dat is 't alleen dat hy van u begeerd/

Dat gy uit al u kragten u verneerd/

En hem zou dienen zoo lang gy leeft/

Hy u dan weder eeuwige vringde geeft.

Kers - Lied.

Stemme: Grand' Brand.

Ach Philis! komt gaat met my in den stal/

Daar zult gy God van al

Als een teer kindje vinden/

Arm in gnoten nood/

In een kribbe naakt en blood.

Nochtans hy is die hier naakt booz u leid/

Van zulken Majesteid/

Dat Hemel en Harde/

Is in zjn gebied/

En dit al is hy hem niet.

De liefde is die hem zoo verre vragt/

Dat hy in dezen nigt

Wou werden mensch geboren/

Mensch

Mensch om Adams val/
Die hy weer opregten zal.

Dit is van het minst het zalder anders gaan/
Als hy met 't kruis belaan
Zal komen om te sterven/
Sterben zulken dood;
Want zjn liefde is te groot.

Wat zullen wy doen hoor al dat hy ons doet/
Laat ons hem met vodoed/
Vragen van ons zonden
Om vergiffenis/
Eer dat hy eens Regter is.

In desen tijd is 't kindjen haast voldaan/
Komt stort maar eenen traan/
En schenkt u ziel en leven
Hem tot offerand'!
Maakt dat 't hert in liefde brand'.

Kers - Lied.

Stemme: Helaas je suis Abandonné.

Is dit des Vaders enig pand?
Kan ons belooft / verwacht en nu gegeven/
Is dit den Zoon het eeuw'g leven?
Is dit den God die 't al heeft in zjn hand?
Is dit die dooz het minste woord
Doen komen kan een nieuwe wereld hoord?
Is dit die heel den Hemel doet verblyden
Dooz zjn klaar aanseljn?
Komt die hier om te liden?
En mensch dooz ons te zjn.

Den Hemel stont tot zjn gebod/
En alle Schepzelen kan hy gebledon/
Die werd veragt van alle lieden/
Derstoten hiet in die vervallen kot/

Op Os en Ezelin / die hoor vier /
 Met hunne adem hem zyn dienstig hier /
 Een krib met strooi / in plaats van bed met beren /
 Verder slegt in schijn /
 Daar hy in plaats van Heeren /
 Van bezooet wil zyn.

Waarom mijn God in dit verdziet /
 Zoo arm om ons eens eeuwig rijk te maken /
 En ons te leren al verzaaken /
 Wat dat de wereld geeft en ons aanbied.
 Dit is de les die hy ons leerd /
 Dat hy oodmoedigheid van ons begeerd ;
 Als wy de minste zyn zoo zal hy geven /
 Die hier vooz ons lijd /
 Een kroon en zalig leven /
 Ons in eeuwigheid.

Kers-Tied.

Stemme: Air le Roi d'Angleterre.

West nieuw geboren kind gegroed /
 Die u vertoont in all' oodmoed /
 Wy hebben van u komst vernomen /
 Den Engel heeft het ons verklaard /
 Dat gy Messias hier gekomen waard /
 's Menschen natuur hebt aangenomen.
 Hier in dit droevig tranen-dal /
 Heel naakt en houd in dezen sial /
 In slegte doerkens arm gewonden /
 Zoo in de krib in 't strooi geleid /
 Was nergens plaats vooz uwe Majesteid /
 Dat gy zoo armelikh werd gebonden.
 En dat in 't midden van de nagt /
 Waar heeft de liefde u al toegebjagt /
 Hier in 't gezelschap van de beesten /

Den

Den Os en Ezel / met hun tweeën /
 Dooz haren adem warmen uwe leen;
 Waarom geen dienst van 's Hemels geesten?
 Maar als gy immers komen woud/
 Waarom in geen Paleys van goud /
 Of eer naar Koninglijke staten:
 O Mensch 't is om u booz te gaan /
 In armoed / de ydelheid versmaan;
 Die metter herten te verlaten.

Dit doet hy om van slaverny
 Des dubbels ons te maken byp/
 t'Ontlasten van het pak der zonden /
 Daar aan het menschelyk geslagt
 Was dooz den val van Adam toegebracht;
 En daar w' in lagen vast gebonden.

Ten waar den zondaar u alleen
 Had goeden God en anders geen /
 Wy zonden eeuwig zijn verloren;
 Maar dooz wy lijf en ziel bereid
 Zijn op te offeren aan u Goddelijkheid;
 Tot dankbaarheid ó utoew geboren

*Het AA. 10. is II. 8. zoekt 10. 20.
 om 30. myn Lief 20. ik Solaas.*

Kers - Lied.

Stemme: Wel Daphne hoe verlust.

O Ontwaakt Herders ontwaakt /
 Op 't ligt dat ons genaakt /
 'k En zag nooit van mijn leven /
 Al zulke slaarheid aan de lugt;
 Doorwaar ik ben hier in bedugt /
 Wat God ons nu zal geven.

Maar Herders wat gezicht/
 Wat aangenamer ligt/
 Fulkert ons hier in d'ooogen/
 Wie had in 't duister van de nacht/
 Ooit zulken helder licht verwacht;
 Als ons nu komt bertoegen.

Op hoort! Tamaljs hoorjd/
 Hoorjd met wat zoet accoord/
 d'Hardze Engelen daat hoben/
 Zingen den Heer hoog zijnen Thron/
 Met menig duyzend Engelen schoon/
 Zy haren Schepper loben.

Nog zel der Engelen stem/
 Gaat heen naar Bethlehem/
 Daar zult gy ongelogen/
 Messias vinden in een stal/
 Die 't Serpents kop bertreden zal/
 Dat Eva heeft bedrogen.

Hy leidt daar in een krieb/
 Verzien van wol nog Weer;
 Maar in doerkens gewonden/
 Veel armer als een Herders kind/
 Gy het by zjn Vrouw Moeder vindt/
 Die 't lief-koest t'aller sonden.

Za Herders op de been/
 Citer en Carleken/
 Za vrsenden uitverkoren/
 Za Filander en Coridon/
 Komt zoeken wy d'opgaande Zon/
 Die heden is geboren.

Wel aan dan Galathee/
 Wy laten u het vee/
 Gy zult wel zorge dragen/
 En neerfijg passen op met blyd/
 Dat

Dat kam / nog Op / geen schade lyd/
Dooz 's Winters koude vlagen.

't Is duister / houd en nat/
Ook glibberig en glat/
Balt dog niet lieve vziinden:
Maar volgt my naar ik ga u vooz/
En ben hier op het regte spooz/
En zal de stal wel vinden.

Hier is / hier is de stal/
Daar 't kind en God van al/
Van ons eerst werd gebonden;
En leid by Os en Ezeltin/
En schreid dooz Goddelijke min/
Over onze groote zonden.

Klein kind'! o groten God/
Die in dit arme kot/
Geboren wilde wezen;
Wy vallen u! o Heer te boet/
En bidden u met groot oodmoed/
Wild al ons quaad genezen.

En neemt! o Heere goed/
Ons dog in u behoed/
Ons zonden wild vergeben;
En laat ons genieten de vreugd/
Dat ons gestaag u jeugd verjeugd/
Du en in 't eeuw'ig leuen.

kers-Lied.

Stemme: Amarille je renonce a vos charmes.

Verblyd u mensch om deze nieuwe maren/
Derheugt opregt den zondaar na den eys/
Den peis komt ons den Engel nu verklaren/
Den peis / den peis / den alderzoetsten peis/
Den lang gewenssten peis / al schenen wy verloren/
God

God mensch en Prins van peis is in geboren.

Hy is uit het Koninkrijk voor ons gekomen/

In 't dal der tranen: O dien Grooten al/

U Menschen natuur die heeft hy aangenomen:

In een verschoven atmen beesten stal.

Hy laat zijn Hemels kroon/en heeft dit kot verkoren;

Waar in den Prins van peis won zijn geboren.

Hy leid verdriet en hou / in al zijn leden/

Dooz dien hy naakt en bloot komt op dees reis:

Maakt zondaars vzeigt / want ziet hy bzeigt u mede:

Den peis / den peis / den lang verwagten peis /

Gelyk gy om den stal van d'Engelen kont hooren/

Dat God mensch / Prins van peis won zijn ge-
hooren.

't En is geen peis die hy ons komt verlenen/

Met Spangien en Frankryk / of Engelsman /

Met Polen / Duitschen / Sweden of Deenen:

Met Chinees / Carter / Turk of Sultaan/

Nog met Venetzaan / Brazillaan of Mooren/

Die God / mensch / Prins van peis ons wint te
vooren.

Kers-Lied.

Stemme: Sarbande Roiale.

Die zelfs de Zon haar ligt eerst heeft gegeven/

Die leid hier in den duisteren nacht/

Die alle creaturen geeft het leven/

Die werd van ieder een veragt/

Die leid hier in een stal/

Die is den Heer van al/

Ziet wat de liefde heeft te weeg gezagt.

Die alles byheid geeft / leid hier in banden/

In een slegt huysken zonder schouw:

In

In wiens aanschijn Seraphinen branden/
 Leid hier en schud en rild van kouw/
 Daar vooz den Hemel beeft/
 En 't geen op aarden zweeft/
 Die 't al verbljyd lijdt in grooten rouw.

Die aan het pluytm gedierte gaf de veren/
 Leid hier in hooi en strooi te zien/
 Den Schepper van de Koning en Heeren/
 Heeft tot gezelschap arme lien/
 En die den Schepter gaf/
 Vrijgt maar een Herders staf/
 Die d'arme Herderkens hem komen bien.

Die 't eeuwig woord is / leid hier zonder spzeken/
 Komt zondaar spzeekt op nu is 't tijd/
 En bzeugt aan 't Kribbeken; al u gebzeken:
 En dan vooz uwen God beleid/
 En spzeekt oodmoedelijk aan/
 Al 't geen op hebt misdaan/
 In u bekering zal hy zijn verbljyd.

En bied hem dan eens aan u hert en leven/
 Zegt Heer dit is vooz u alleen/
 'k En zal 't aan vlees / nog wereld geven/
 Nog ooit gebzuiken tot het geen
 Dat my van u eens scheid /
 'k Bid in der eeuwigheid/
 Maakt Heer / dat ik mag zijn vooz u alleen.

Herz-Tied.

Stemme: Het was een Engelse daam playfant.

O Menschen weest verheugt /
 En schept nu volle bzeugt/
 Zoo zeer op hond of meugt/
 Om deze bly gehoozt:
 Die ik daar heb gehoozt/
 Die ik daar heb gehoozt/

Den Engel heeft in onze wagt/
Terstond de maak gebracht.

Ik hoorde daar een stem/
Gaat heen naar Bethleem/
En buigt u neer voor hem/
Want dit is Godes Zoon:

Die laat des Hemels Thron/
En zoo gy ziet hi deze schuut/
Nanneemt onzen natuut.

Die het alles heeft gemaakt/
Komt hier zoo arm en naakt/
Hy alle pragt verzaakt/
In dezen houden stal/
Heel naakt vol ongebal/
Op dat van 's dubbels stabery:

Hy ons zou waken byp.
Ziet wat de liefde doet/
O zondaars scheidt goe moed/
En toont oprechte boet/
Dooz 't geen gy hebt misdaan/
Zoo stort maar eene traan;
Hy al u quaad vergeben zal/
Bemind hem boven al.

Kers - Lied.

Stemme: Als 't begint.

Z A Herders op de been/
Spoet u na Bethleem heen/
In eenen stal / daar leid den Grotten Al/
't Is een klein kindje teer /
En ook u God en Heer/
Verlaat zjn Hemels Hof/
Komt hier in het aardse stof.

Ziet hier het eenig Kind/

Plak in den Oosten wind/
 Wel lievs Moeder hoe bent gy zoo straf/
 Hy leid hier op het stroop/
 En is gedelit met hoop/
 Hy leid hier naakt en bloed/
 Schreyende van hongers nood.

O JESU God en mensch/
 Is dit u wil en wensch/
 Te lyden pijn / en smart / en armoet
 Verlaat gy uwen Thoon/
 En al u Engelen schoon:
 Wordt gy nu ons gelijs/
 Kiest gy een stal al vooz u Rijs.

Komt Christen zielen al/
 Komt nu in Bethleens stal/
 Komt met godmoed en vald u God te voet/
 Hy schud en beest van kouto/
 Zijn tranen zijn nog loots/
 O Mensch! u liefde is stout/
 Komt doet van u zonden rouw.

O Kind o JESU zoet!
 Wy bidden met godmoed/
 Wildt ons misdaden niet gedachtig zyn/
 Behoed ons vooz de hel/
 En vooz het boos gequel/
 Ontbind der zonden band/
 Heer telkt ons u Regterhand.

Ik groet u Maget rein/
 Bid vooz ons algemeen/
 Die hier nog zijn in 't droevig tranen-dal/
 Bid vooz ons want u Zoon/
 Dat hy ons ziel wast schoon/
 Met zijn rein dierbaer bloed/
 O MARIA weest gegroet.

Kers - Lied.

Stemme: De Mey die komt ons by.

't **I**s Jarig dat Gods Zoon / ten toon:
 Tot Bethlehem in slegte luyeren lag/
 En dat de wagt op 't Deld / geseld/
 Des 's nagts een Hemels ligt / een Engel zag/
 Die haar dit kindken wees:
 En vooz het heil aan vrees /
 't Welk onze zonden dat hert gelag/
 Te niet zou doen / en veel behoen:
 Dooz d' uitersten dag.

Terstont verscheen daar by / zeer bly/
 Uit Gods Paleys een groote heere schaar
 Van Engels / die het woord / gehoord/
 Met dit gezang en stemmen maakte waar/
 Gods hooge Majesteid:
 Zy over al verbzeid/
 Zijn lof verbuld den Hemel klaar/
 Die d'aarde vol wee / zal vullen met vree/
 Met lang hier naar.

De Warden vlogen rad: naar Stad/
 En vonden daar dat hoog geboren kind:
 In deerlijk gelaat: en staat/
 Met d'arme Moeder: maar van God bemind/
 Zy hebben haar verteld:
 Datz' in haar hert diep heeft gepreud/
 En zongen verblijd: o zaligen tyd;
 Ons zeyen begint.

't **I**s lang geleen nu zit / en bid
 't kind aan / God zy begeert met alle magt/
 Om 't Hemelrijk zijn Chzoon / tot loon/
 Te schenken aan het menschelijk geslagt:
 't Welke

't Welk hem geloofst en doet
 Van alle zonden doet /
 Een smalle weg te wandelen tragt /
 Die niet en verlaat / om lijden nog smaat /
 Maar lijden veragt.

Want d'aarde doen ter tijd / verblijd /
 Als JESUS nog op hoop in doekjens sloop /
 Was zoo in onze bzeugd / verheugd
 Den Hemel / dat haar blijdschap oversloop /
 Als nog MARIAS doest
 Moest lessen JESUS doest;
 Wanneer hy weenden en la / la / riep /
 Als zulken heer / lagt kindeken teer /
 In 't kribbeken diep.

Wat zal 't Chzistendom / al om
 Gepland op aarden / nu ter tijd bestaan;
 Wy vallen voor hem neer / als heer /
 Gelyk voor God den Vader word gedaen /
 En kussen wel gemoed
 Zijn koninklijke voet:
 Wy prijzen zyn Wet / en nemeuze aan
 Te wandelen regt / als kinderen slegt
 Zijn heilige baan.

Almagtigen Koning zet / u Wet /
 Met u beloofst / en voed in ons gemoed /
 Op dat u wil ons niet / outschiet
 In soete weeld of zuure tegenspoed /
 En dat de quade lust /
 Ons zinnen niet overrust /
 Wanneer wy willen dat u dunkt goed /
 En zonden niet slijd / ons blijde geluid
 Door 't kindeken soet.

Kers-Tiedeken.

Stemme: Belle Iris.

Op / op Herders na den stal/
 Laat u Lammeren / laat u Schapen/
 Laat u kooi / u rust / u slapen/
 En bezoekt den Grooten al:
 Die zoo datelijc is geboren
 En gewozen een klein kind:
 Van een Maagd van God verhoren/
 Leid hier in de koude wind.
 In een krib vooz Tedi-kant/
 Op het hoop vooz Swane veren/
 Onder sloop vooz zagts kleren/
 In een Hamer zonder want:
 Onvoozien van Camenieren/
 Kinder-koesier / Boesier-brouw/
 Dog hy heeft twee stommie dieren/
 Die hem warmen in de kou.
 Vooz den drank of Spaanze Wijn/
 Laat hy als twee Silber beeke/
 Mit zyn teete oogen leeke
 Cranen klaar als Chystalijn/
 En roept ston wild u verblijden/
 Maakt van vzeugd een bly geschal/
 Mensch steld aan een zp het ijden/
 En zift vzolijk / vzolijk al.
 Hoe wel dat in Bethlehem/
 Niet en is nog was te vinde/
 't Geen hy nogtans zeer beminde/
 Een klein Hamerken vooz hem:
 Hoe wel dat zyn liefste Moeder
 Werd verjaagt van ieder een/
 En St. Joseph zyn behoeder
 Moest met hem een stal intreen.

Eben roept hy lieffte mensch /
Wild niet gaan maar haastig lopen /
En komt zonder munt hier kopen /
Wier zielen herten wensch /
Komt en laat maar uwe zonden /
En aanbid my als u God /
Wier in doekghens teer gewonden /
In dit arme beesten had.

Herders-Gezangen.

Stemme: Wonderlyk zyn de werken, &c.

Herders ons is geboren
In 't midden van de nacht /
Die zoo lang van te boren
De wereld heeft verwagt /
Drolijk ó Herderkens /
Zongen de Engelkens /
Zongen met blijde stem /
Haast u naar Bethleem.

Wp arme slegte kleden /
Gelyk de Boeren zyn /
Ontwaakte ons geburen /
Al in de Mane-schyn /
Liefen met bly geschal /
Al naar den armen stal /
Daar ons de Engelen zang /
Aanlokte met bedwang.

Als wp daar zyn gekomen /
Ziet een klein kindken /
Word op het stroof geboren /
Zoet als een Lammeken /
d'Oogjes van stondey aan /
Zag men vol tranen staan /
Weenden uit dyk en rouw /
Al in de strenge kouw.

Den een die naam zijn **Pluittje** /
 Den ander zijn **Mozzelletje** /
 En zongen en zp fluiten /
 Dooz het zoete **Kindelken** :
Pa / na / na / Kindjen toer /
Sus / sus / en schzeid niet meer /
 Doet u klein oogjens toes /
 Zp zijn van schzeiden moe.
 Het kind begon te slapen /
 De **Moeder** sprak ovg aan /
 Boed **Werders** uwe **Schayen** /
 Wild zoetjens buiten gaan :
 U lie zp peis en vree /
 Dat brenge u mijn kind mee ;
 't Is **God** uwoen **Heer** /
 Komt morgen nog eens weer .

Op den **H. Stephanus**.

Stemme: Laat ons met herten reine.

Klein Kind'lijn zyt verheven,
 Die heden hebt **Sinte Steven**;
 De **Kroon** op 't hooft gegeven.

1. **D**e **Kroon** van **Martelaryen** /
 De dierste die men band /
 Des hy hem wel berblpen
 Mag / in ons **Vaderland** /
 Daar hem booz 't kort bezuren /
 Eens doods van weinig uren /
 De vreugd' zal eenwig duren.

Klein, &c.

2. En wat zou anders dragen /
 Op 't hooft tot meerder loon /
 Die van zijn jongste dagen /
 Den naam droeg van een **zoon** :

Niet dan om hem te wijzen/
 Dat hy eens zou oprijzen/
 Tot 's Hemels hoogste pynen/

Klein, &c.

3. Hy was den alder-eersten
 Van 't Oude Testament/
 Den sterksten en den teersten
 Van liefde/ die men kende
 Bequaam: die al de scharen/
 Van Christen-Martelaren/
 Als Hopman zou vergaren.

Klein, &c.

4. Men zag hem vol van zegen/
 Van sterkheid en van geest/
 Veel wonderdaden plegen/
 Aan 't volk van iust en meest:
 Tot dat hy om het leven/
 In d'handen Gods te geben/
 Ter Stad uit wierd gedreven.

Klein, &c.

5. 'k Zie d'Hemelen op / mitsgaders/
 Den Zoon des menschen staan/
 Ter rechterhand zijns Vaders/
 Om mijnen geest t'ontfaan.
 Heer JESUS wil ontfangen
 Mijn ziel / die 'k uit mijn wangen/
 Tot u fier met verlangen.

Klein, &c.

6. Dus sprak den knecht des Heeren/
 Terwijl 's hem wierpen plat/
 En Saulus hy de kieren/
 Der wreede beulen zat:
 Om dat men Gods Diaken/
 Aan Boest / aan Hoest / aan Raiken/

Met meer gewelds zoo vallen/

7. Maar als nu haar veer smietten/

Den heilig quam te zien/

Dat hem begon te straffen/

De dood / boog hy zijn knien/

En riep: o Heer / genade!

Wild haar dog niet belade/

Hier over met misgade.

8. Hier mee van d'aardsche banden

Ontbetert en ontblescht/

Gaf hy in Godes handen/

Zijn onbetwommen geest/

O Hoon der Christen kerke/

Laat ons u booschzift sterke/

In woorden en in werke.

9. Gy maakte van een Saulus/

Van bloed zoo rood / zoo nat/

Wel eer zoo waarden Paulus/

Zoo uitverkoren vat:

Verlijt ons mee dooz gebeden/

Aan zielen en aan leven/

Genade / peis en vreden.

Op den H. Johannes Apostel en

Evangelist.

Stemme: Doen Daphne.

Johannes die van uwem Heer/

Tot eenen Evangelist verkoren wierd./

Gy hebt alleen en niemand meer/

In heilige Schriften zoo hoog gezwierd:

Dat

Wat wil den Aent ons anders bewijzen?
 Als dat gy tot in de Hemelen zweeft/
 Die kan de Schrifturen genoegzaam prouwen?
 Die gy de wereld tot leeringe geeft.
 God heeft u ook bemind/
 En gy hem als zijn kind;
 Want gy op zijn Woord hebt gerust/
 En hebt uwe liefde ten volken geblust.

Als uwen Heer aan 't kruys nu hing/
 Zoo hebt gy aan hem uwe liefde gevoond/
 Doen gy alleen naar hem toe ging;
 Waar voor gy van hem ook zoo wel zijt geloond/
 Dat hy zijn Moeder aan u heeft bevolen/
 En u ook aan zijn Moeder beval/
 Op dat gy niet en zoud van een gaan dolen/
 Zoo lang als zy was in het aardsche dal/
 En gy hebt haar bemind/
 Als of gy waart haar kind/
 En gy hebt gediend die zuiver Maagd/
 Zoo lang als zy leefde / dat God heeft behaagd.

Gy hebt den Heer zeer trouw gediend/
 Zoo lang als gy hier op der aard hebt geweest/
 En gy waart zijn getrouwen vriend/
 Zoo dat gy om zijn wil geen lijden en vzeest.
 Als gy tot komen om zijnen naam moest lijden/
 Zoo hebt gy uwen Heer niet verzaakt/
 Hebt hem beleden / en ging u verbliden:
 Om dat gy daar door weerdig wierd gemaakt/
 Te kijden voor de geen/
 Die voor u had geleen/
 En God heeft u daar voor bereid
 Een plaatze en Kroone in der eeuwigheld.

Daar leeft gy nu by uwen Heer
 In vreugd / en in glorie in Hemels genuegd/

40
En geeft hem ook daar lof en eer/
En hebt daar beloning van alle uwe deugd:
Wilt ons daar hopen gedagtig dog wezen/
Bid God dat hy ons zijn gratie geest/
Op dat wy / die hier nog leven in vrezen/
Mogen geraken daar gy by hem leeft/
Op dat wy daar te zaam:
Dan loben zijnen naam/
En danken eeuwig zonder end/
Ep wilt ons gedenke / u bystand dog zend.

Op Sint Jans-dag.

Hooft Christen Zielen/
Een minnelijke stem/
Die u doet knielen
Dooz 't kind te Bethlehem:
Nanhoozd de woorden/
Die het hert bekoorden/
Tot opregte deugd;
Het is Johannes die mijn ziel verheugd.
Zingt Maagden scharen/
Zijn lof met bly geschal/
Met keel en snaren/
Verheft u stemme al:
Het is ter eeren
Van een Vriend des Heeren/
Die zijn meeste vzeugd /
Was God te dienen in zjn groene jeugd.
Geen groote wooning/
Nog kleet dooz zjn gezwier/
By Heer nog Koning
En vond hy geen plaizier;
Maar by de menschen:
Die naar Gods woord wenschen;

Dus zijn meeste bzeugd/
Was ieder een te bzingen tot de deugd.

In JESUS woning/

Daar nam hy zijn plázier/

En tot beloning/

Zoog hy dat minne-bier:

Mit JESUS Dozsten/

Daar hy zoo na dozsten/

Hy queeid van liefde zoet/

Dat nu Johannes eeuwig leven doet.

De doozne boome/

Daar niet te vinden is/

Langs water-stroome/

In woeste wildernis:

Met haire kleden/

Ging hy zig vertreden/

In zijn eerste jeugd;

Zoo blonk Johannes in opregte deugd.

Gaat wil dan leren/

Gen regte min van hem/

Den wil des Heeren/

Klinkt in zijn zoete stem:

Aanhoozt de woorden/

Die het hert bekoozden/

Tot opregte deugd;

Het is Johannes die mijn ziel verheugd.

VWat ons met herten reine/

Loven dat zoete kindeken kleine;

Het bzingt ons uit de peine.

Ons is een kind geboren/

Gen Zoon geprezenteert/

Hy komt de Wel verstoren/

Als mensch gefigureert:

Wp wil ons allen gemeine/
 Verlossen uit de pijn
 Met zynen bloed alleine.

Laat ons.

Des mogen wp wel eeren/
 Die Maget die hem droeg/
 Den grooten Meer der Heeren/
 Die haar niet en verwoeg.
 Weest vrolijk groot en kleine/
 Dit zoete kindelijne
 Vrijd ons uit alle pijn.

Laat ons.

De Vader van hier boven
 Sprak zynen Engel an/
 Ik wil de Hel beroven/
 Verlossen Wijf en Man/
 Gaat tot de schoon fonteyne/
 MARIA klaar aanschijne/
 En zegt haar wat ik meine.

Laat ons.

Groetze my vrendelijke/
 Die schoone zulver jeugt/
 En zegt haar blijdelijke
 Zp mag wel zjn verheugt/
 Want zp en anders gijne/
 Die zal Gods Moeder zijne/
 Ik ben met haar gemeine.

Laat ons.

Al binnen Nazarette
 Quam d'Engel Gabriel/
 En sprak tot de Fiolette.
 Met schoone woorden snel/
 God groet u Maget reike/
 Dol gratien is u aanschijne/
 God is met u gemeine.

Laat ons.

Wp u zal nog bekljven/
 Dat Adam heeft ontvijsd;
 Want boven alle wijven/

Zoo

Zijt gy gebenedijdt:
 Gy zult ontfangen een **Kleine**
 In uwer herte reine/
 Des Vaders Zoon alleme. **Laat ons.**

Zy sprek oodmoedelyke/
 Hoe zoude dat komen by/
 Ik en kende zekerlyke
 Nooit Man / dus verwondert my
 Dat ik en anders geene/
 Gods Moeder zoude zyn/
 Myn hert werd houd als steene. **Laat ons.**

Den Engel sprek tot hare/
 O weerde zuiver Maagd/
 En weest in geenen vare/
 'i Is wonder dat gy klaagd:
 Want gy zult zonder pijn
 Waren een kindje kleine/
 En blijven Maget reine. **Laat ons.**

De Maagd haar consoorteerde
 In dat haar d'Engel zeld/
 Ende zy respoondeerde
 Ik ben daar toe bereid:
 In uw' woorden alleine
 Zet ik den wille meine/
 Ziet hier Gods deerne kleine. **Laat ons.**

Den Engel schelde van haar/
 Die Maget bleef bevrugt/
 Al zonder pijn of vaar/
 Of zonder herten zugt/
 Waarde die zuiver reine/
 Die Hemelsche doctorijne/
 Des Vaders Zoon gemeine. **Laat ons.**

Beloost zoo moet zy wezen/
 Nu ende tot aller tyd/

Zy haar zyn wy genezen/
 Zy bragt ons groot licht.
 O weerde fonteyne/
 Des zondaars medicijne/
 Bid voor ons algemeine.

Laat ons.

Nieuw-Jaars-Tied.

MEt dezen Nieuwen Jare/
 Zou word ons openbare/
 Hoe daar een Maagd vruchtbare/
 De wereld heeft verblijd.
 Gelobet moet zijn / dat zoete kindelijc/
 Geëert moet zijn / dat zoete Maagdelijc/
 Nu / eentwelijc / ende in aller tijd.

Hoe wel was haar te moede/

Doe zy in vleesch en bloede/
 Aanzag haar kind zeer goede/
 Den Heer der wereld wijd.

Gelobet.

Zy baarde zonder pijn/

En zy bleef Maget rijne/
 Des zondaars medicijne;
 Dus het de Joden spijde.

Gelobet.

De Eng'len zongen schoone/

Gloria in den Throone/
 Ter ere en ten loone/
 Dat kind gebenedijd.

Gelobet.

Als 't agt daag' was geleden/

Doe wierd JESUS besneden/
 Al naar de Joodsche zeden/
 't Welk ons van zonden vryd.

Gelobet.

Uit Orienten Lande/

Quamen ten offerhande/
 Drie Koningen die hande
 Tot God gebenedijd.

Gelobet.

Des

Des dertlend' daags zyt broeder/
 Donden s'hem by zjn Moeder/
 Joseph was haar behoeder/
 Zoo de Schrifstuur beljhd. **Gelobet.**

Zes weken amine quamen/
 Zoo ging zy na 't beramen/
 Ten Tempel zonder blainen;
 't Welk was om ons profijt. **Gelobet.**

Daar ging die Wager teere/
 Opzagen aah den Heere
 Haar kind / om zoo te leere
 De Vrouwen r'aller tijd. **Gelobet.**

En Nieuwe-Jaars-Tied.

Op de wijze: Geest my te drinken, &c.

Wacht op / wacht op / zeet delgent /
 In 't Nieuwe Jaar wild vrolijks wezen /
 Rijst uit den slaap der zonden blind /
 Het ligt des Hemels is opgereseli /
 Van een Jonkvroutwe alsoo wy lezen /
 Is ons geboren een Koning slaat /
 Wel / Sijnvel Dood / elk moet hem bzezen /
 Zijn naam geprezen in 't Nieuwe Jaar.

Doe quamen de Engelen in der nacht /
 De Herders doe die boodschap brogten /
 Doe lieven zy ult al haar inacht /
 Naar Bethlehem dat zy vermogten /
 Die Wijze by malkanderen bragten /
 Ult den Oosten een Scere slaat /
 Die deez' dyle Koningen te Berhl'hem bragten /
 Zy JESUM zogten in 't Nieuwe Jaar.

Het waren de houtste nagten zuur /
 Die men ter wereld ooit gink ontmoeten /
 In een ouden verballen schuur /

46
Tussen twee beesten onder de boeten/
Daar lag dat kindchen met onverzeten/
In armoede en ellende zwaar/
Maar die Schaap-herders zy JESUM groeten;
Wild zonden boeten in 't Nieuwe-Jaar.

Wild gy aanhoren des Heeren stem/
Volgt die Herders met neersigheden/
Wild JESUM zoeken te Bethlehem/
Als deze drie koningen deden.
Den agtsten dag werd Christus besneden/
Hy bragt in vreden ons allegaer/
Op Mans en Vrouwen/in Dorpen en Steden/
Wild hem aanbidden in 't Nieuwe-Jaar.

Hy is gedaald uit zyns Daders schoot/
En nu ter wereld in groot ellende/
Hy sterft voor ons den bitteren dood/
Om ons te brengen uit vands benden/
Dus laat ons al tot Christus wenden/
En houden zyn geboden klaar/
Zynen geest der waarheid t'allen ende/
Zal hy ons zenden in 't Nieuwe-Jaar.

Ozlof broeders laat 's wereldds gemak/
Ziet hoe de wenschen nu vaberen/
Denkt op dat woord dat Christus sprak/
Die hem verheft zal ik verneren/
Tot in den afzont persequeren.
Ozlof mijn Broeders allegaer/
Hond op van zonden wild u bekeren/
't Is t'uwet eeren in 't Nieuwe-Jaar.

Nieuw-Jaars-Lied. 47

Stemme: Quæta Dulcis Serena. Of: Wilhelmus van Nassouwe, &c.

DE tijd die heeft tijden/
En wy veranderen mee:
De vrient heeft haar verblijden/
De droefheid heeft haar wee:
Wy gaan vast quippen slaven/
En onze Jeugt verffijt:
Misbruiken Godes gaben/
In onzen besten tijd.

Het Jaar is omgelopen/
En 't Nieuwe staat 'er veur:
Doet eens u herten open/
En opent God de deur:
Wy worden oud in zonden/
En kinders in de dengd/
Vol stank zijn onze wonden/
Vol pdelheid en vreugd.

Gelyk de Slang zijn velle
Vertwiffelt alle Jaar;
Zoo moet de mensch zig stelle/
Om 't goed te volgen naar:
Verlaten 't oude leven/
En nemen 't nieuwe aan/
Om zig tot dengd te geveu/
En naar een beter staan.

Gelyk de Winter dagen/
Met Hagel en met Snees:
Met schizkelyke blagen/
Bestozmen onze vree:
Zoo moeten ook de quaden/
Met

Met magt en met geweld/ *Wilt ghy*
 Met mannelijke daden/
 Gestut zijn en gebeld: *Wilt ghy*
 't Is waar het valt verdyletig/*Wilt ghy*
 Gestadig staan ter wagt/
 Gelooft / het is al nietig/*Wilt ghy*
 Wie datter recht op agt:
 Laat u geen waan verblinden/*Wilt ghy*
 Die Lente weer verschijnd/*Wilt ghy*
 Dan zult gy bloemkeus vinden/*Wilt ghy*
 Als hond' en boest verdwijnd.
 Wie eens heeft aangetogen
 Het deugdelyke kleed / *Wilt ghy*
 Die ziet met open ooggen/*Wilt ghy*
 En agt nog ijfd' / nog zwoed/*Wilt ghy*
 't Is honing op zyn lippen/*Wilt ghy*
 't Is balzem op zyn hert/*Wilt ghy*
 O mensch! waarom ontgryppen/*Wilt ghy*
 U dagen in de smert.
 Vangt aan / vangt aan te treden/*Wilt ghy*
 En wandeld op Gods pad:
 En wildd den weg bekleden/*Wilt ghy*
 Maar 's Hemels hooge stad/*Wilt ghy*
 Dan zullen d'oude tijden/*Wilt ghy*
 Dooz deze zijn verklaard/*Wilt ghy*
 Wild daarom dapper stryden/*Wilt ghy*
 Dat gy u ziel bewaard.*Wilt ghy*

Nieuwe - Jaars - Liedeken.

Stemme: Ik drink de nieuwe Mos.

Verlaat nu Bethlehem/
 Om na Jeruzalem
 Te gaan / met hem die daar om uwen 't wil/
 Zyn teere bloed met vzeugd vergieten wil:

5
Komt volgt u God en Heer
En ziet zijn goedheid; want al zjn bekeer
Is u te geven
Het eeuw'g leven/
By der Engelen schaar/
Looft hem in 't Nieuwe Jaar.

Joseph en MARIA,
Omtrent agt dagen na/
Dat zy den Heer ontfingen / quamen naar
Jeruzalem in den Tempel aldaar:
Zy bragten onzen God
Om te besnijden na 't Joods gebod/
By Simeon d'eerste
Van de geleerdste/
Die met blijdschap daar/
Hem ontfing in 't Nieuwe Jaar.

Hy omhelsde den Heer/
En loofde meer en meer
Zijn goedheid groot / zoo dat een ieder eeri
Was heel verwondert van dit kindje kleen:
Zy liepen metter spoet
Van alle kanten by het kindje zoet;
En al in vzeugden
Zy haer verheugden/
Doo; dat Simeon haer
Dit zep in 't Nieuwe Jaar.

Doen JESUS was besneen/
Zoo gingen zy weer heen
Na Bethlehem / alwaar de Herders weer
Met vzeugt ontfingen haer opper Heer:
En toonde by gemoet
Als zy daar zagen weer haer kindje zoet;
Zoo datze liepen/
Van vzeugden riepen

Za laat ons te gaar/
Hem loven in 't Nieuwe Jaar.

Gaat dan by JESUS zoet/
En vzaagt hem met oodmoed
Zijn gunst en vree / eer ook de reine Maagd/
Die u God vaarde / want het hem behaagd :
Knielt voor haar zulverheid/
Doemt haar moeder van alle zoetigheid/
En vzaagt ook mede
Mer zoete rede/
Van JESUS en haar
Een zalg Nieuwe Jaar.

Nieuwe Jaars-Lied.

MEt dezen Nieuwe Jare
Zoo willen wy vrolijk zyn/
Ong heeft een Maget klare/
Gebaard een kindekijn :
In Bethlehem verkoren/
Zoo ons de Schrifstuur verklaard/
Is ons een kind geboren/
Die Maget bleef onbezwaard.

Hier boven uyt den Throone
Werd Gabriël gezand/
Al tot der Maget schoone
Al in dat Joodsche land :
In Nazareth der stede
Want hy die Maget allepne/
Hy sprak / God geve u vrede/
God zy met u gemepne.

Gy zijt boven alle Dourwen
Van God gebenedijd/
By u word dog behouwen
Dat Adam heeft ontvijd :

Gy zult in uw Elghame/
 Een edel vrygt ontfaan/
 En blijven zonder blame/
 En twijffelt daar niet aan.

Dees Maagt werd zeer van blinten/
 Verschilt in haer gemoed/
 Zy dagt in hare zinnen/
 Hoe komen mogt die groet:
 Die haer den Engel bragte/
 Zy en had nooit man gezien/
 Zy peist in haer gedagte/
 Og! hoe zal dit geschien.

Die Engel sprak ó reine/
 Waarom zijt gy verzaagt/
 Gy zult ontfaan een greine/
 En blijven zupber maagt:
 Ende baren zonder pijn/
 Dat ligt der Engelen brood/
 Der wereld medecijne/
 End' zult zijn sijns genood.

Hoe zou ik een kind dragen/
 Ik kenne nooit geen man/
 Nog heb in mijn behagen/
 Hoe zou dat wezen dan/
 't Is boven natuure en kragten/
 Te zijn Moeder en Maagt/
 Zeer treuren mijn gedagten/
 Hierom ben ik verzaagt.

O hooge Maagt van prijzen/
 Waarom zijt gy verzaagt?
 De heilige Geest zal rijfen
 In u / wel zupber Maagt/
 Gods kragten uptverkoren
 Die zullen u ombaan/

Dat word van u geboren/
 Zal Adams zonden dwaan.
 Ook heeft Elizabeth ontfaan/

In haren ouden tijd/
 Haar dagen zijn vergaan/
 O Maagt gebenedijd/
 Het is Gods vermogen
 Dat is en wezen zal/
 Nu blijft in goeden hogen/
 vertroost dit jammer dal.

De Zoone des Alderhoogsten/
 Zoo zal hy ziju genaamt/
 Hy zal de wereld verlossen/
 Ende hy blijft onbeschaamt:
 Zijn rijk zal altoos duren/
 Ende nummermeer vergaan/
 Hierom en wild niet treuren/
 Die vrugt zult gy ontfaan.

Die oodmoedige Pellicaan reine/
 Die neder op haar knien/
 Ziet hier Gods deerne kleine
 Na ulven woorde moet my geschien/
 Al totter zelve nren
 Ontfing die Mayet sijn:
 Zy droeg hem zonder treuren/
 Zy baarden hem zonder pijn.

In Bethlehem verkoren/
 Als ons die Schriftnur verklart/
 Is ons dit kind geboren/
 Het is veel eeren waard:
 Die Moeder is Maagt eerbaar/
 Dies willen wy vrolijk zijn:
 Hy is God en mensch te gaet/
 Hy en mogt niet beter zijn.

Stemme: Als Andreas zou gaan sterven,

Ziele komt / ziet nu eens branden
 In liefde de Heydensche Landen/
 Dooz een heel en klaar gezigt/
 Dooz een heel en klaar gezigt:
 Dat hun herte deed ontfonken/
 En in liefde maakte dronken/
 't Geen hun oogen heeft verligt/
 't Geen hun oogen heeft verligt.

Drie Wijzen uit Oostenrijken/
 Quamen met pragt al gelijken/
 Zoeken een zoet kindeken/
 Zoeken een zoet kindeken/
 Dooz de klaarheid eender Sterre/
 Die hun bragt op 't lest zoo verre/
 In het arme stalleken/
 In het arme stalleken.

Al hun schatten en treforen/
 Leyden zy het kind te voeren/
 Met alle oodmoedigheid/
 Met alle oodmoedigheid/
 Goud van liefde en charitaten
 Offerden zy uitermaten/
 Aan die groote Majesteid/
 Aan die groote Majesteid.

Myrre en Wierook van hun Landen/
 Brogten zy booz offerhanden/
 Al aan dit zoet Konings kind/
 Al aan dit zoet Konings kind:
 't Geen 't van hun in dank aanbaarden/
 Als een gifte groot van waarden/
 Ziet hoe Jesus hun bemind/
 Ziet hoe Jesus hun bemind.
 Komt mensch met oodmoedigheden/

Schenkt ook Wierook der gebeden
 Aan dit kindeken over zoet/
 Aan dit kindeken over zoet/
 Mirche van u te versterden/
 Goud van liefde 't zal verwerven;
 Op God namaals 't eeuwige goed/
 Op God namaals 't eeuwige goed.

Van de Drie-Koningen.

Stemme: 't Is heden een dag van vrolykheid,

Doe Jesus geboren werd
 Tot Bethlehem in der stede/
 Doe rees daar op al met der baart/
 Een schoone Sterre daar mede:
 Drie Koningen worden daar gewaar/
 Dat die Sterre scheen alzo klaar;
 Zy zeyden ook alle gelijke:
 Den Joden is een Koning geboren/
 Ons bidden en is niet al verloren;
 Wy zoeken hem in 't Joodsche rijke,
 Die Koningen schelden van daar/
 Zy en wouden niet langer beyden/
 Die Sterre scheen voor hen zoo klaar/
 Zy woude hen rechte leyden:
 Zy was ligter als den dag/
 Zy leyden die Koningen by der nacht:
 Haren gang was by der aarden/
 Hare wegen waren alzo menig fout/
 Onze God hadde die Sterre bout/
 Tot die Joden dat zy keerden.
 Te Jeruzalem zy quamen dan/
 Die Sterre bleef verloren/
 Zy vraagden/ weet daar niemand van
 Waar is dat kind geboren?

Een teken hebben wy vernommen/
 Wy hebben een Sterre gezien/
 Alzoo verre in Oostenrijke/
 Het en kan ons al niet ontgaan/
 Wy willen hem bidden aan/
 Wy dyle ook alle gelijcke.

Doe Herodes dat vernam/
 Zijnen angst en was daar niet klein?
 Hy werd in zynen zime gram/
 Ende al die stad gemeine/
 Hy liet halen de oudste Meesteren/
 Ende daar toe wijze Priesieren
 Die waren uitverkoren:
 Gy Heeren / een dink heb ik gehoozt/
 Dat zult gy my maken vzoet/
 Waar is dat kind geboren?

Zy zeyden alle dat is waar/
 Te Bethlehem is geboren/
 Dat sprak een Propheet klaar/
 Zoo menig Jaar te voren:
 Doen Herodes hadde vernomen/
 De dyle Koningen liet hy vooz hem komen/
 Hy vraagde hen heymelijcke/
 Gy Heeren / hoe zal ik dat verstaan/
 Waar zaagt gy die Sterre opgaan?
 In uwen Koningrijcke.

Die Heeren dogte daar in geen quaad/
 Zy deden hem openbaren/
 Herodes sprak ik geve u raad/
 Te Bethlehem zult gy varen:
 Dat kind zult gy vinden daar/
 Dat zeg ik u al openbaar/
 Dat heb ik zoo vernomen:
 Als gy weet waar dat kindeken is/

Zoo maket my des dingen wijs
 Als gy weder zyt gekomen.

Zoo willen wy komen als wy mogen/

Ende doen hem groote eere/

Dat kind willen wy bidden aan

Voor eenen regten Lands Heere:

Die Koningen scheiden doe van daer/

Die Sterre scheen voor hen zoo klaar/

Daar zy voor 't huysken quamen

Zonder Vensteren ofte glas/

Daar dat kleine kindeken was

Met MARIA end' Joseph t'zamen.

Zy traden in dat Huys alle drie/

Daar toe en was 't niemand leede/

Zy vonden 't kind / schoon ende edel en klaar/

MARIA ende Joseph inede/

En zy blefen op beyder knie/

Zy baden dat kindeken alle drie

Met hertelyker minnen/

Zy lofen op haar schatten bond/

Zy offerden Myrrhe/ Wierook ende Goud/

Met al zoo hertelyker minnen.

Des nagts omtrent den middernagt/

Doe quamen in haar droomen/

Zy zoude tot Jeruzalem niet kerem/

Ende niet tot Herodes komen:

Ende zy waren doe al zoo wel getroost/

Zy waren al van Herodes verlost/

Zy woude niet weder tot hem komen/

Zy waren doe al zoo wel gemoed/

Zy koren een ander wey was goed/

Al na haren Koningryke.

Een Nieuw Liedeken.

Stemme: Als 't begint.

Het bleef een Hemels douwe
 In een kleyn Maagdelyn/
 Ten was nooit beter Vrouw/
 Dat deed haar kleyn kindelijc:
 Dat van haar was geboren
 Ende zy bleef Maget rein/
 O Maget uitverkoren
 Lof moet u altoos zijn.

Die Maget gink met kinde/
 Geen zwaarheid gink haar an/
 Als Joseph dat verziende/
 Die goede rechtvaardigen man/
 Hy dacht ik wilze laten/
 Ik en ben de Vader niet/
 Ende trekken mijnder straten/
 Eer my meer schande geschiet.

Al van des Hemels troone/
 Sprak hem den Engel au/
 O Joseph Davids Soone/
 O waarde zalige Man:
 Blijft alle beyde te gader/
 Het is boven natuur en kragt/
 Dat God Almachtig Vader/
 In haar dus heeft gewragt.

Kort daar na is gekomen/
 Een Keyzerlyk gebod/
 Dat niemand uytgenomen/
 Hy en quame zonder spot:
 Van daar hy was geboren
 Ende brengen zyn tribuyt/
 Dat dede men daar horen/
 Ende roepen overluyt.

MARIA en Joseph mede
 Quamen tot Bethleheim waart/
 Want dat was Josephs stede/
 Als ons de Schrijftuur verklaart/
 Maar zy mogten nieuwerz inne/
 Men wijsdeze altoos voort/
 Die Hemelsche Koninghine
 En was daar niet gehoozt.

In 't Veld hebben zy gevonden
 Een Hups zeer dunne gedakt/
 Binnen 300 korten stonden/
 Hebben zy daar logies gemaakt:
 Daar werd die Maget Moeder/
 Al zonder wee of zonder pijn/
 Dees 's menschen Zoon en Broeder/
 Hoe mozt hy ons nader zyn.

Mit Moederliker minnen/
 Lepde zy hem op haren schoot/
 Haar herte verblijde van binnen/
 Dat dede zyn mondeken root:
 Zy kusten aan zyn wangen/
 Zy kusten wienig font/
 Dat hy quam zyn gevangen
 Verlossen jong en oud.

MARIA zynver Fonteyne/
 Daar God zyn ruste in nam/
 Bid vooz ons algemeine
 En verzoent dat Goddelijke Lam/
 Zoo dat wy mogen geraken
 Met hem in dat zoete dal/
 Daar brengt is boven waten/
 Die eeuwelijks duuren zal.

Maagden-Lied.

Stemme: Belle Iris.

Magden u geluk is groot/
 Uit den Hemel u gegeven/
 Om nu anders te gaan leven;
 Van de Wereld heel ontbloot;
 Byp van eygen wil en zinnen/
 Om te zyn tot dienst van God/
 Die met hert en ziel beminnen
 En volbrengen zyn gebod.

't Is een wonder groot verdriet
 Aan de Wereld vast te hangen/
 Daar men niet kan anders vangen;
 Als dat erger is als niet;
 Men behaalt maar d'oeve zonden
 En een smooide slaverny/
 Die ons ziele jammerlijk wonden
 En nog bzingen in de ly.

God te dienen is een vzeugd/
 Hem uit duyzend uit te kiezen/
 Hem bezitten niet verliezen;
 Hert en ziel geheel verheugt:
 Zijt dan Maagden mi gedzeben
 Dooz Gods gratie wel gemoed/
 Gaat u heel aan Jesus geven/
 Tragt zoo best na eeuwig goed.

Die een goed beginzel heeft
 Moet niet rusten; maar moet tragten
 Voort te gaan met alle kragten;
 Al den tyd die hy hier leeft:
 En van deugd tot deugd op stappen/
 Om in Zion zynen God
 Te behouwen dooz dees trappen;
 En in hem zyn eeuwig lot.

Gaat

Gaat dan Maagden wakker voort/
 Weest geduldig zonder klagen/
 Weest gehoorzaam zonder vragen/
 Steunt altijd op Godes woord.
 Jesus zal zijn u behoeder
 Als ge hem oprecht bemind/
 En Maria uwe Moeder
 Als ge wezen wil haar kind.

Maagden-Lied.

Doug; Philis myn tweede ziel.

DEn mensch is zeer verblind
 Die hier niet anders mind/
 Als 's werelds pdelheid / tot ziels verdriet:
 Die hupten God het zoekt die vind maar niet /
 Die God bemind / die God wel diend/
 Die blind en heeft den alderbesten bylend/
 De wereld laat haar dienaar in den nood/
 God geeft nu troost / en 't leven na de dood.

Adieu dan 's werelds pragt/
 Hoe zoet gy ook aan lagt/
 Ik wil de lente van mijn frisse seugd
 Met in de zotterny of valsche vzeugd
 Besieden / ik neem tot mijn lot/
 Die eenig is en ook d'ievuldig God/
 Kan die geef ik geheel mijn hert en zin/
 Die is alleen het doelwit van mijn min.

Hy is dan wel bedagt/
 Die niet als God betragt/
 Die llyf en ziel en alles wat hy heeft
 Ter eer en dienst van zynen Schepper geeft/
 Die Jesum / zoo een grooten Heer
 Met hert wil dienen altijd meer en meer/

En hem behagen in dees hojten tijd/
Om die te vinden in der eeuwlgheid.

Wel Maagden gaat dan voort/
Maar hoorz ook naar zjn woord;
Een hojz begrip waar in het al beſtaat
Iſ dat gy tragt te volgen waar hy gaat/
Van eygen wil en zin ontbloot;
Want niemand ſterft een droef of quaden dood/
Die eygen wil verzaakt / niet en begeerd/
Als 't geen dat Ieſus wil en heeft gelcerd.

Zjn kruyſken ook wel draagt/
En niet en kreunt of kilaagt/
Al valt het ook wat zwaar het joch word zoet/
Als Ieſus trooft en geeft een goeden moet/
En wie om Ieſus altijd leeft/
Van hem met hert en ziel blijft aangekleeft/
Vind hier vermaak in werken van de deugd/
Geniet daar naar tot loon een volle vzeugd.

Sint Michiel ziet tog aan
Dees Maagden die voortaan/
Godmoedig onder u geleid beſtier/
Niet langer wil zoo lang zy leven hiet/
Als Ieſus volgen / geeft haar raad/
Dat zy blijft haren alle ziele quaad/
Met u mag ſmaken dat God iſ den al/
Die haar nu en hier naar verzaden zal.

Paſſie Liedeken.

Stemme: Als 't begint.

VAn liefden komt groot liden/
Ende onderwyl en groot verdriet/
Het minde die Maget MARIA,
Den Gods Zoon wel gemind:
Zy minde hem zeer / zy hadde hem lief:

Als zy hem zag in lijden/
Zy konde gerusten niet.

MARIA was in lijden/
Zy gink een droeven gank
Tot Jeruzalem voor die poorte;
Die zy ontsloten vant:

Daar zag zy komen haers herten lief
Met een zwaar kruys geladen;
Als eenen verbannen dief.

Met weenentlijke oogden
Daar zy hem mede aanzag:
O my! sprak zy doe eplazen/
Is dit den droevigen dag;
Die van my is gepropheteert/
Die mijn hert zoude doorsnijden;
Dat wreede / dat bitter zweert.

Jesus sprak / o Moeder/
Gegroet zoo moet gy zijn/
Dit kruys dat moet ik dragen/
Ende lijden voor hem de pijn:
Dat Adam mijn knecht heeft verdiend/
Dooz hem zoo wil ik: sterben;
Het was mijn beste vriend.

Du ben ik hier allepne
Een Moeder ongetroost/
Ik zie hem in groot lijden
Den Gods Zoone alderhoogst:
Ik min hem zeer / ik heb hem lief;
Mogt ik hem helpen dragen
Zoo waar mijn lijden niet.

Op en zijt daar niet allepne
Sprak een Engel uit den thoon/
Ik ben een bode zeer wel bekend
Wel edel Mayet schoon:

Og vrouwe ziet hier u kind:
 Johannes lieve discipel mijn/
 Ziet de bedroefde Moeder/
 Want die beveel ik dijn.

Zijn leden begon den te heben/
 Hy was al ongedaan/
 Die dood streeft tegen dat leven;
 Zoo begonste zijn herte t'outgaan:
 Hy riep Help! ó Vader mijn
 Hoe hebt gy my gelaten/
 In dees ellendigen schijn.

Og! alle Creaturen/
 Die God geschapen heeft/
 Komt nu tot deze uren/
 Met uwen bedroefden geest:
 Help ons beklagen den grooten nood/
 Die Hemel ende aarde geschapen heeft/
 Die hangt hier naakt en bloed.

Die groote Prins der Heeren;
 Ja mede die Hemelsche vorst/
 Met alzoo heerscher stemmen/
 Sprak hy / ó mijnen dorst:
 Die zoete fonteyne die 't al verzaat/
 Met Edih ende met Galle/
 Werd hy terstond gelaast.

Die eenige Zoon des Vaders;
 Ja mede die hooft God/
 Daar die Engelsche scharen vooz knielen/
 Is nu der Joden spot/
 Zy riepen / kruyst hem zy maakten jolijt/
 O Koning van Israël/
 Gy zijt vermaledijt.

Zijn oogen begonsten te weenen/
 Die minnen bewees haat fragt/

O Vader daar gy my om hebt gezonden/
 Dat heb ik nu volbragt :
 Zijn stem was luide ende hees/
 Met een geneigden hoofde/
 Zoo gaf hy zynen geest.

P S A L M 50.

Miserere mei Deus: secundum magnam misericordiam tuam.
 Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.
 Amplius lava me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.
 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.
 Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.
 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.
 Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
 Asperges me hyssopo, & mundabor: lavabis me & super nivem dealbabor.
 Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: & exultabunt ossa humiliata.
 Averte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.
 Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innova in visceribus meis.
 Ne projicias me à facie tua: & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.
 Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali confirma me.
 Decebo iniquos vias tuas: & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus: Deus salutis meae,
& exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meum annuncia-
bit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique:
holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor con-
tritum & humiliatum Deus non despicias.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion:
ut ædificentur muri Jerusalem

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ oblationes
& holocausta: tunc imponent super altare tuum

vitalos
Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio & nunc & semper: & in
sæcula sæculorum, AMEN.

P S A L M 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: Domi-
ne exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem depreca-
tionis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis
sustinebit.

Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam
sustinui te Domine

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima
mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: speret
Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: & copiosa
apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël: ex omnibus iniquitatibus
ejus. Gloria Patri, &c.

67
Abond-Gezang.

Stemme: Als 't begint.

Chrisfe die daar zjht dag en ligt/
De duisternis des nagts verligt/
En word geloofst des ligts klaarheid/
Dat ons een zalig ligt verbzeid.

Wy bidden u / o Heere goed/
In dezen uagt ons tog behoed/
En laat ons in u rusten zagt/
Verleend ons eenen goeden uagt.

Laat ons geen zwaren slaap bevaan/
Nog ons den Dpand veerden aan/
Nog 't vlees hem geen consent en geef/
Dat het vooz u niet schuldig leef.

Ons oogen laat ook slapen vyz/
Het Hert altijd waken tot dy:
Uw regterhand beschermme Heer/
Uw dienaars / die u minnen zeer.

Beschermme Heere ziet ons aan/
Ons vbanden verdrukt voortaan/
Siegeert uw dienaars / Heere goed/
Die op gekogt hebt met u bloed.

Gedenkt tog onzer / Heer / te gaar/
Die hier zjhn in dit lighaam zwaar/
Op die des ziels beschermme zjht/
Staat ons tog by in onzen schjd.

Lof / eer / moet God den Vader zjhn/
Met zjnen een'gen Zoone rjhn:
Den trooster helder Geest altijd/
Zy eenwig Lof zonder respjht.

Chrisfi qui lux es & dies;
Noctis tenebris detegis,

Lucisque lumen credaris,
Lumen beatum prædicans.

Præcamur sancte Domine,

Defende nos in hac nocte:

Sir nobis in te requies,

Quietatem noctem tribue.

Ne gravis somnus irruat,

Nec hostis nos surripiat:

Nec earo, illi consentiens,

Nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant,

Cor ad te semper vigilet.

Dextera tua protegat,

Famulos, qui te diligunt.

Defensor noster aspice,

Insidiantes reprime,

Guberna tuos famulos,

Quos sanguine mercatus es.

Memento nostri Domine,

In gravi isto corpore,

Qui es defensor animæ.

Adesto nobis Domine.

Deo Patri sit Gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Et nunc & in perpetuum, Amen.

Tied op den Palm-Zondag.

Stemine: Philis je vous offre mes vœux.

K Ont zondaars spreid uwe klederen neer/

't Is nu de rechte tijd/

Ontfangt eenhoudelikh den weerden Heer/

O menschen! wie gy zijt:

Ziet Christus komt u te gemoet/

Jerusa.

Jeruzalem dat valt hem nu te voet:
 En zyt gebenedijd/
 Op die ons leven doet.

Wel Betphage! ô zondig Huis/
 Waarom zoo valsch van aard/
 Dat uwen God moet sterben aan 't Kruis/
 Om 't geen uw ziel bezwaard/
 Den Ezel draagt van daag een God;
 Maar God als Ezel draagt des zondaars lot/
 En werd als Ezelken/
 Van al de wereld spot.

Men roept Hofanna om het meest/
 Men draagt den Palm-tak/
 Maar in ons ziel zijn wy verkout / verheest
 En op het hoogste zwak:

Wel Joden / zyt gy zoo gezind/
 Hoe komt dat Christus u nog zoo beind?
 Van zijn verlochenaar/
 Blijft gy nochtans een blind.

Kruis mienaar om ons zaligheid/
 Geef gratie door u bloed/
 Dat wy eens overwegen met bescheid/
 Wat u ons quaad al doet/
 Creet op ons klederen / ja ons hert/
 Maakt dat ons ziel oprecht gevoelyk werd/
 En mag gerekend zijn/
 Op 't wit blad door het zwart.

Paas - Liedeken.

Stemme: Als 't begint.

A Twaarde God den Zoon / zal ik u aanschyn
 schoon/
 Nog langer moetenerven?
 Een Moeder 't is nu al volbragt/

Ik ben verrezen uit het Graf;
En zal nu niet meer sterven.

Ag! wie is nu zoo sterk / die ons den zwaren
Serk /

Zal wentelen van de deuren /
Komt tred maar toe tot aan het Graf /
Den zwaren steen die leidt daar af;
Wat vrent zal ons gebeuren.

'k Zie aan de rechterhand / een Hemelsche Be-
zant /

Met witte klederen blinken /
Houtwtjens deboot en doef van geest /
Kom nader by my onbezeeft /
En wild u niet verschrikken.

Den luster zijns gezichts / is als den schijn des
ligts /

Van helle blikkens stralen /
Den schrik is voor het vuil gespuis /
Die JESUM sloegen aan het kruis /
En op zijn Godheid smaden.

Op die nu uwen Heer / hier zoekt uit liefde
teer /

Moet voor geen Engel vrenzen /
Den Heer die pijnlyk was gekruist /
Is blydelyk van hier verhuist /
En van der dood verrezen.

Maakt deze blyde maar / d' Apostelen open-
baar /

Met Petro die bedorft zyn /
Komt laat ons treden op het pad /
En haastig lopen naar de stad;
Daar mag niet lang vertoef zyn.

o JESU! Meester zoet / ik bid met tranen
bloed.

Mijn zonden wild vergeben/
 Ag Petre / die nu droevig zijt /
 Weest vrolijk en met ons verblijd/
 Den Heer is in 't leven.

Ag! my ellendig mensch / met wat een hert en
 wensch/

Wou ik met hem ter dood gaan/
 Petre ik zag u open hert;
 Maar gy moest blijven buiten smert/
 En ik alleen in nood staan.

Sp / dat een vuile maac / my maakte zoo vere
 vaart/

Dat ik u afblet Heere:
 Petre dat was al zoo voorzien;
 Gy moest u eigen sinaarheid zien/
 Om andete te leren.

Een Nieuw Liedeken.

Stemme: Bella Iris.

Waar dus ras en vlijtig heen/
 Ger de Zon zijn goude stralen/
 Heeft op aarde laten dalen/
 Zeg MARIA Magdaleen/
 Waar na zoekt gy / waar na vraagt gy/
 Of wat tragt gy hier te zien/
 Na wie speurt gy / na wie jaagt gy/
 Dus beladen met u drien.

Bademaal dat hier omtrent/
 Daar dees vrede Moordenaren/
 Een gezegeld graft bewaren/
 Geen van drien is bekend;
 Maar na dat ik kan bespeuren/
 Vraagt en zoekt gy na die geen/
 Die dize dagen nu te beuren/

Heeft zoo zwaren stryd gestreên.
 Zoekt doozsmuffelt waarde Vrouw/
 Ziet al om naar u bebinde/
 Draagt / gy zult hem nog wel binden;
 Maar verlost van al zijn rouw/
 Want u Buidgom is verrezen/
 Alwen schat en is hier niet /
 Creed by derwaards zonder vzezen/
 En zlet wat 'er is geschied.

Zlet den steen is afgewend
 Van den grave / daar de leden
 Rusten tot den dag van heden/
 Van die alles is bekend:
 Ziet de doeken / zlet het linden/
 Ziet voor al het doods gewaad/
 Daar men 't lighaam in glug winden;
 Waar na gy nu zoeken gaat.

En zyt gy' nog niet voldaan/
 Ziet die eeuw'ig voor hem buigen/
 Zullen u wel klaar getuigen;
 Dat hy is van hier gegaan:
 Hierom vzeest niet / wild niet schzomen /
 Ziet gy nu niet die gy zocht/
 Gy zult hem wel haast bekomen;
 Die ons alles heeft gekocht.

Verrijzenis Lied.

Stemme: Helas je suis abandonné, &c.

War zoek ik nu / eplaa's! wat raad/
 Den Hellaand / wie mijn zlet zoo zeer bebinde?
 Dat ik in 't Graft hem niet en binde/
 Zlet hier de zweet-doek en het doods gewaad;
 Wie mag hem hebben weg geleid /
 Ag! kan my niemand daar van doen bescheid /

Ik zou hem weg halen / nemen en dragen /
 En brengen ter see /
 Eer het begon te dagen /
 Daar hy bleef in vree.

Ag goeden vriend / zeg Hoventier /
 Weet gy niet / wie mag hebben weg genomen /
 Het Lighaam dat hier was gekomen /
 En voorz die dagen men begroef alhier.

MARIA, Vrouw kend gy my niet /
 Wat weent gy / om die gy hier voorz u ziet :
 Gabbont Meester zijt gegzoed van herten /
 Nu is al mijn druk /
 Verdriet / rouw / pijn en smerte /
 Gekeerd in geluk.

O zalig uur / o blijden dag /
 Dat ik u mijnen schat heb gevonden /
 De liefde heeft my hier gezonden /
 Wel laat toe dat ik u omhelzen mag :
 MARIA, my dog niet en raakt /
 U hier matigt en u lust nog staakt /
 En wild in 't hert u blijdschap nog wat sparen /
 Want ik in verzoen /
 Nog niet ben opgevaren /
 Tot mijnen Daders Throon.

Maar gaat gy tot mijn Boeders heen /
 En boodschapt die uit mijnen mond en name /
 Want daarom ik u tegen quame /
 Dat zy haar houden nog wat vast by een.
 En dat ik ga naar mijnen God /
 U Vader / Schepper / Heer en hoogste lod :
 En dat ik weer zal haastelyk by haar komen /
 Want ik Thomas moet
 Zijn ongelooft betonen /
 Tot des menschen goed.

Een Nieuw Liedeken.

Stemme: Weg met het woeden: het Huys
van Nassouwen, &c.

F Oep pdele wereld / Ik wil u verlaten/
Al u vermaak / en is niet als droefheid/
Ik wil my gaan keren tot God den Heere:
Want ik tot zynen dienst nu ben bereid.

Ik wil dan met de Herders begroeten/
Het kleine Kindken / Heer JESUS teet/
Dat hy my wil / zyn gratie verlenen;
Mit liefde hem te dienen meer en meer.

Komt mijnen Buitdegom nitverhoren/
Ontfangt het herte van u Dienst-maagt goed/
Geeft dat zy doo; u mag worden herboren:
En zoo getaken tot het eeuw'ig goed.

Komt mijnen beminde met verlangen/
Daar te samen nu wezen verblijd/
Want ziet nu is u ziel herboren;
En zoekt niet meer 's werelds pdeheid.

Een schoon Lied ter eeren van het Alder- heiligste SACRAMENT.

Stemme: Coridon komt hier wat praten, &c.

K omt dog mijn ziel met groot verlangen/
Tot d'Engelen Feest/
God is de spys die gy ontfangen zult/
Niet en vrecht:

Belooft / hoopt / mind en hebt leedwezen/
Dan u misdaad:

Hy komt u ziel van binnen genezen/
Dan al haar quaad.

Mijn ziel hoe zult gy u dan vernaken/
In dit banquet/

Hoe zal u dees devocie smaken/
 Als gy bezet
 Alomne zijt van Engelse Geesten/
 En Heiligen t'zaam/
 Die loben en danken haar God om 't meeste/
 Uit uwen naam.
 Dit brood zeld God dat ik u biede/
 Dat is mijn vleesch/
 't Zal worden geleverd vooz u liede/
 En hebt geen vrees:
 U Vaderen heb ik het Maana gegeven/
 Sterben de dood;
 Maar waarlijk hy zal eeuwyg leven/
 Die eet dit brood.
 O lieflijk brood van alle smaken/
 Ag! was ik waard/
 U dikmaals te genaken/
 't Was mijn welbaard:
 'k Zou in u blijven / en gy in my wonen/
 O Majesteid;
 En liefde aan u liefde tonen
 In eeuwigheid.

**Een Lied van MARIA HEMEL-
 VAART.**

Stemme: Petite Alteffe Roiall. Of: Foey
 wereld, &c.

Hoort d'Engelen nu op Hery / Luid en
 Deelen/
 Op alle Instrumenten om het meest/
 Op alle snaren lunkten / spelen/
 Zingen en quelen;
 't Is volle Feest/
 Men ziet den helen Hemel nu verheugt/

't Is daar al gaudeamus volle vzeugd.

Om dat den Heer MARIA heeft verheben/

Zy is met ziel en lighaam in den Troon/

Zy is ontbonden van dit leven;

Haar is gegeven

Van haren Zoon/

Die Kroon der glorien die haar bereid

Is / voor de tijden van der eeuwigheid.

Ziet haar nu daar eens tussen die Perzonen/

Van heiligen omzingeld en begroed/

Die haar ontfangen en betonen/

Waar zy zal wonen;

In 't hoogste goed/

In vzeugt die nimmermeer en zal vergaan/

Zoo lang als zal het Goddelijk wezen staan.

MARIA wild u dienaar's dog verwerben/

Dat haar de lang gewenste eeuwigheid/

Die zy nog lange moeten derben/

Dog maast haast sterben/

Mag zjn bereid/

Verkrijgt ons in dit leven ware deugd/

En naar dit leven met u volle vzeugd.

Een Lied van S. THERESIA.

Stemme: Amarille je renunce a vos &c.

Theza Buid / mijn Lief / mijn wel beminde /

In zal u Heer en uwen minnaar zjn /

Zoekt u vermaak alleen in my te blinden;

Zijt als ik van u ben jaloers van my;

U liefde is zoo groot 's en is niet te weerhouden;

Blijft dog standvastig en wild nooit verflouwen.

Komt gy my zelfs u liefd' aanbieden Heer/

Wan ziet dan ook mijn tranen en gezugt;

Mijn

Mijn liefd' is niet als ik die wel begeer/
 Dat is d'oorzaak van mijn ongenugt;
 Maar dat daar aan ontbreekt / wild my eerst JE-
 SUM geven:

Op dat ik werd bequaam met u te leven.

Thyza gy zijt weerd dat ik u minne /
 Maar uwen wensch is daar mee niet gestild:
 My naar te volgen strekken al u zinnen /
 Thyza / lijden of sterben wind /
 U liefd' is zoo groot 's en is niet te weerhouden/
 Blijft dog standvastig en wild nooit verslauwen.
 Gy weet het eind daar ik na tragt & Heer!

Dat is gedurig lijden nacht en dag/
 Dit zijn de lessen die ik van u leer/
 Laat toe dan Heere dat ik sterben mag/
 Maar dat aan mijn ontbreekt wild my eerst JE-
 SUM geven:

Op dat ik werd bequaam met u te leven.

Thyza gy hebt u wensch verwozven /
 Een Seraphin zal u doorwonden 't hert/
 'k Min u: of ik maar vooz u was gestorven;
 Zou dat gy my mijn Brud en Suster werd:
 U liefd' is zoo groot 's en is niet te weerhouden/
 Blijft dog standvastig en wild nooit verslauwen.

't Is waar / dat ik verhoren heb u Moeder /
 In plaatze van die ik verloor wel eer/
 En wild gy daarom wezen mijnen Broeder /
 En mijnen Bruidgom / wat doet gy Heer;
 Maar dat aan my ontbreekt / wild my eerst JE-
 SUM geven:

Op dat ik werd bequaam met u te leven.

Een Lied van **St. MARIA MAGDA-
LENA.**

Stemme: Helaas je suis Abandonné.

Gaat/ gaat mijn Ziel en vast betrouwt/
 Al hebt gy zonden 'k weet u twee spelonken/
 Daar gy in liefde zult ontfonken/
 En leren tranen storten menig fout:
 Het zijn de Voeten van den Heer/
 Die voer u stierf aan 't Kruis uit liefde teer/
 Want het Bloed van zijne Voeten lieken/
 Geeft hem tranen heet/
 Voer alle u gebreken;
 Zoo heelt gy zijn leed.

Maar hoorde wat Magdaleina dee/
 Zy zalft en wast/ en droogt en kust met eenen
 De Voeten/ en bleef zitten wenen/
 Tot dat zy kreeg den Goddelijken vree/
 Uit zijnen mond gebenedijdt/
 Die haar inwendig alzoo heeft bebijdt/
 Dat zy voortaan hem zoo quam te beminnen/
 Met een oog oprecht/
 En al haar zinnen
 Heeft aan hem gehegt.

Als op tot haren Hutze quam/
 Om t'eeten/ haar Suster murmureerde/
 Nogtans zy haar niet en bongeerde/
 In IESUS zy al haar genoegten nam:
 Zy luisterde zijne stem/
 Hierom bleef zy gedueriglijk by hem/
 In haren grond/ hy hem zoo zeer verblijde/
 Want zy 't beste deel/

Zoo hy de Suster zeide/
 Du bestaat geheel.

Met 't kruis geladen volgt zy hem naar/
 Werd hy begraven nog blijft zy hem zoeken/
 En dooznuuffelt alle hoeken/
 Tot dat zy haren liefften vind voozwaar.
 Splegeld u dog aan deze Vrouw/
 Merkt hoe dat Magdalena wag getrouw/
 Zijt gy met haar gevallen in de zonde/
 Beter u 't is tijd/
 Merkt hoe dat zy gebonden
 Weeft barmhertigheid.

Op zondaar bid met groot oodmoed/
 Dat Magdalena dog vooz u wil fpreken/
 Al zijt gy van den weg gewefien/
 Zy zal u brengen tot de voeten zoet:
 Blijft daar dan niet de Publicaan/
 En ziet met tranen u Verloffen aan/
 Geefte hem dan tranen/ ziet hy zal 't lonen/
 En naar korten tijd/
 Met Magdalena bronnen/
 In der eeuwighheid.

Geestelijc Liedeken.

Stemme: Repicava.

Zieten JESU,
 O Zalmgmaker zoet/
 Om uwe minne het lijden is zoo zoet/
 Om uwe minne het lijden is zoo zoet/
 Troost der zielen/
 Ik kom vooz u knielen/
 En min u meer
 Dan ydelheid en eer:

o zoeten Jezu!

o zoeten Jezu!

'k Verlaat al offt u.

Weg mi' wereld /

Mijn ziel minc zijnen Heer /

En u plāzter vermaakt mijn hert niet meer /

En u plāzter vermaakt mijn hert niet meer /

Jesus Worden

Die mijn pijn gezonden /

Mijn ziel verblijd

En geeft haar zaligheid.

o zoeten Jezu! Ec

Komt beminde /

Nanneemt een hand vol rouw /

Die 's werelds goed beragt om uwe trouw /

Die 's werelds goed beragt om uwe trouw /

Komt beminde

Op die u wil vinde;

Want om u min /

Zoo brand mijn hert en zin.

o zoeten Jezu! Ec.

Idelheden

Die mijn gebonden hield /

'k laat u heel en ontboep nu mijn ziel /

'k laat u heel en ontboep nu mijn ziel /

't Ligt der Maagden

Die mijn ziel behaagden /

Bemin ik meer

Dan pdel roem en eer.

o zoeten Jezu! Ec.

Maagden reine /

Zingt uwen Schepper lof /

Die u verligt en neemt uit 's werelds stof /

Die u verligt en neemt uit 's werelds stof /

Dooz genaden:
 Vergeeft ons misdaden/
 En met zijn bloed/
 Dooz onze schuld voldoed/
 Looft uwen JESU,
 Looft uwen JESU,
 Looft uwen JESU nu.

Een schoon Lied

OP DE PROFUNDIS.

Stemme: Die zyn zinnen op den rykdom, &c.

De Profundis.

In mijnen diepen nood / heb ik mijnen heer/
 Tot u genomen alderhoogsten Heer/
 Ik riep met druk en ramp zeer overlaan/
 Mijn stem ó Heer! laat ten Hemel gaan:
 En neem mijn bede aan.

Fiant aures.

Leent Heere / leent my u genadig ooz/
 Op dat mijn zuyten dringt de wolken dooz/
 En dat de stemme van mijn ziels geklag:
 U hoog geregt / en scherp / en streng gezag/
 Gens overwinnen mag.

Si iniquitates.

Wild gy ó Heer! de hoogheid gadeslaan/
 Wie zalder vooz u aanschijn blijven staan/
 Maar neem ó Heer! al is mijn ziel besmet:
 Gy zijt genadig en op uwe wet/
 Heb ik mijn hoop gezet.

Sustinuit.

Mijn ziel heeft wel te regt op God betrouwt/
 En op het steunzel van zyn woord gebout/
 Dan 's morgens vroeg / tot in den diepen nacht:

¶

Dan

Dan tijd tot tijd heeft Israël de kragt/
 Van Godes hulp verwacht.

Quia apud.

Gods eppen wezen alle goed besluud/
 Van waar de volheid zynder liefden sazuit/
 By hem is hulp en troost in alle nood:
 By zal de ziele trekken uit de dood/
 In zyn genade schoot.

Requiem.

Elk zieltjen dat ô Heer! in u geloof/
 En van u Hemels vreugd nog is berooft/
 Laat heden rijzen door u sterke hand:
 Laat heden rusten in een vasten stand/
 In 't Hemels Vaderland.

Lof der Eenigheid.

Stemme: Die zyn zinnen op den ryk-
 dom, &c.

De hote ziel / die na volmaaktheid tragt/
 En u van 't geen / dat hinderlijk is wagt/
 Verlaat de mensch de menighuldigheid:
 De wereld / pragt en alle ydelheid/
 Verkiest de eeuwigheid.

Al is het hoest verziert en opgetoost/
 Wat is'er meer dat ons het hert verstrooit/
 Wanneer men al de Edelheid aanziet /
 Wanneer men al de overbloed geniet/
 't Is enkel ziel verdriet.

In d'eenigheid men niemand en ontstigt/
 In eenigheid God ons verstand verligt/
 Die eenig is zig zelven kennen leerd:
 De eenigheid de zorg van ons weerdt/
 En meer tot God bekeerd/

In eenigheid spreekt men van niemand quaad/
 Die eenig is tragt na geen hogen staat/
 Die eenig leeft van niemand werd bejfd/
 Die eenig is inwendig God verbljfd/
 En sterkt in den strijd.

Die eenig leeft met d'pdelheden spot/
 Die eenig leeft neemt haar vermaak in God/
 Die eenigheid is oorzaak van de vzeugd/
 De Moeder van de deugd.

Veragting des Werelds.

Stemme: Petite Alt:se Royall.

F Oep wereld / met al u hoofsche pjalen/
 'k Heb u gebiert / gediend en aangebeen/
 Mocht ik dien tijd eens weerom halen/
 'k Zou niet dwalen;
 't Strijd tegens reen/
 Dat ik zou volgen den meesten hoop/
 Daar ik den Hemel zie vol min te koop.
 Als ik dan was in 't einde van mijn leven/
 En dan de dood my 't al verlaten doet/
 Wat zult gy wereld my dan geven/
 Als ik staan beben
 En schudden moet/
 Dan zoud gy my in 't Oordeel naar de dood/
 Alleen dan laten in den meesten nood.
 Zegt my eens wereld / wat sijn u geneugten/
 Niet als pdelheid / der pdelheid/
 Daar ik nu dikmaal om moet zugten/
 Terwijl ik blugte /
 Dat ik dien tijd/
 Die nooit weerom komt / en nu werd gemist
 In uwen dienst zoo schandig heb verquist.

O tijd! daar ik den Hemel mee kon winnen/
 En 't eeuwig aanschijn van dien grooten God/
 Ag! ag! wat heb ik gaan beginnen/
 De wereld minnen:
 Wat was ik zot/
 Dat ik ging tragten naar 't geen haast vergaat/
 Ten opzigt by het geen dat eeuwig staat.
 't Is waar/ gy hebt my menigmaal bedrogen/
 Doo? uwe valsheid/ en u lossen schijn/
 Die gy my schoon stelde voor? oogen/
 Doen gy 't vermogen:
 Had over mijn/
 Daar ik my heb zoo dikmaal om bedzoeft/
 Naar dat ik pijn had in u vzeugd gepzoeft.
 Neen/ neen/ ik wil my heden van u keeren/
 'k Verfoep/ 'k verzaak al 's werelds ydelheid/
 'k Betrouw in u genade Heere/
 Ik zal vereere
 U Majesteid/
 Ontfermt u JESU over mijn verdriet/
 Ik bid verstoot my om mijn zonden niet.

Van de Dood.

Stemme: Chere Cato ou font vos, &c.

Ach! Menschen die hier zweemt is 's werelds
 schoot/
 Hoe luttel peist / of denkt gy op de dood/
 Nogtans niemand en heeft die opt ontgaan/
 Want ieder moet de dood eens onderstaan.
 Welaas! het sterben dat is nietmendal/
 Maar wel te sterben daar aan hangt het al/
 Want hebt gy goed / of hebt gy quaad gedaan:
 Daar van zult gy eeuwig den loon ontfaan.

Ag! mensche dat gy dit te regt bedagt/
 Gy naamt wel beter op u leven agt :
 Denkt dat gy daar ook van een ydel woord/
 U rekening zult moeten brengen voort.

Dus maakt als gy u ziele overgeeft/
 In handen van dieze geschapen heeft/
 Datze dan is met ware deugd bekleed :
 En zoo voor God te komen is gereed.

Dat gy zoud mogen horen dan van hem/
 Het roepen van de algemeene stem/
 Komt mijn beminde tred in d'eenwylgheld/
 Bezit het rijk dat voor u is bereid.

Zamen - spraak

Tussen

GOD en zyn BRUYD.

Stemme: Hoe werkt gy niet Leeuwerik.

BRUYDEGOM.

Komt in mijn waarde Bruyd/
 Ik sta met groot verlangen/
 Ik zie zoo dikmaals uit
 Of ik u zal ontfangen:
 In mijne Hemels Kroone/
 Daar u is toegezeid/
 De zuivere Wereld Kroone
 Die voor u is bereid.

BRUYD.

Gy noemt my ulwe Bruyd/
 En noot my in te komen/
 Zegt my dog wat beduyd/
 Dat gy hebt aangenomen/
 My tot u Bruyd te kiezen/

En mijn zoo lief gehad/
 Dat gy hebt gaan verliezen
 U Vaderlijke Stad

BRUYDEGOM.

Oyt liefden tot u alleen/
 Daar ben ik om komen dalen
 Van boven tot beneen/
 Om u tot my te halen:
 Komt gaat dog met my mede/
 Verzaakt de wereld heel/
 En laat u ziel bekleede/
 Dat Hemels schoon Byeel.

BRUYD.

Geikt my dan JESU u hand/
 En breekt op deze stonde/
 Den wereltlijken band/
 Die my nog houd gebonde:
 Geeft dat ik gants versuade
 Des werelids buil gebroed/
 En my alleen verzade/
 Met u mijn JESU zoet.

BRUYDEGOM.

Wel aan mijn waarde Bzupd/
 Dooz u is dees beloning/
 Gik heb voor u bereid
 Mijn Heerelyke woning:
 Gik zal u niet verlaten/
 Maar althd trouw bystaan;
 Maar wild de wereld haten/
 En nooit niet van my gaan.

BRUYD.

O Heer! ik zal o Heer!
 Meer niet een nieuw behagen/
 Aan u mijn God en Heer!

Mijn zuiverheid op dragen;
 En laten daar de wereld/
 Met al haar ydelheid/
 Daar zy mee is gepereld/
 En van u wegen leid.

BRUYD.

Weg zoo verbuilde poel/
 Ik wil u niet meer hooren/
 Met al u zondig gewoel/
 Daar gy in zijt geboren:
 Ik schep van u mijn leven/
 En laat u nu voortaan/
 En wil my gaan begeven
 Op 's Hemels regte baan.

BRUYD.

Adieu / adieu / adieu/
 Adieu / nog eens voor 't leste/
 Ik neem mijn vlugt van u/
 En ik verkiez het beste:
 In zuivere liefde reine /
 Te dienen met bescheid/
 Mijn Bruydegom alleine/
 Du en in eeuwigheid.

Zamen - spraak

Tussen

GOD en zyn BRUYD.

Stemme: Als 't begint.

O Phllida wanneer zal 't zijn/
 Dat gy u keren zult tot mijn/
 En sield van u alle u dzezen/
 En wil voortaan mijn Bruyd nu wezen.

Wie is de geenen die dat daar zeld/
 En zijn liefde heeft op mijn geleid:
 Gy zijt ó JESUS! mijn beminden/
 Die my aldus komt vinden.

Mijn liefde tot u heeft dat gedaan/
 Dat ik u hier kom spreken aan:
 Ik heb mijn Daders Hof verlaten/
 Om u de wereld te doen haten.

Hebt gy / ó Bruydegom dat gedaan/
 Zoo wil ik de wereld ook afgaan:
 Adieu dan wereld ik wil scheiden/
 Na JESUS raad mijn leven leiden.

Deen Phillida dat 's niet een leur/
 Heeft mijn wellusten voor de keur/
 Die zeer zoet zijn om te leven/
 En wild my dog zoo niet begeven.

Deen wereld / dat is niet mendal/
 Want Phillida is niet zoo mal/
 Dat zy geloofst u valsche trekken;
 Waar mede gy haar zoekt te begeuken.

Want als in 't einde de bleete dood
 My rukken zal uit uw schoot/
 Dan zou ik my vinden bedrogen/
 En u beloften valsch gelogen.

Deen wereld laat u vleyen staan/
 Want ik wil van u schelden gaan/
 Ik bid u JESU wild my dijsben/
 Daar ik altijd behouden blijven.

Mijn Bruid en verstantwt nu niet meer/
 Vertrouwt op my ik ben u Heer/
 Ik zal u altijd getrouwt tonen/
 Wild my weder met mine lonen.

Een nieuw Lied/

Van

STRYD TEGEN DE WERELD.

Stemme: Courante la bare.

Waarom wild gy zoo vroeg/
 Al tot den staat begeven/
 Gy hebt nog tijds genoeg/
 Wild eerst in vzeugden leven:
 Blijft dog een weinig staan/
 Luyftert naar mijn vermaan/
 Wild gy niet blijven staan/
 Wild gy / zoo kond gy gaan.

Gy zyt nog jonk en teer/
 Gy zult het u beklagen/
 Daar zyn nog jaren meer/
 Wagt op u oude dagen:
 Ik En wil niet blijven staan/
 En ik zal heenen gaan/
 Het is maar ydelheid/
 Want 't is maar zottigheid.

Zou ik mijn jonge jeugd/
 Aan u / o wereld geven/
 Gijze haire aan de deugd/
 't Waar beter nooit te leven:
 Christus mijn Buydegom
 Moet hebben d'eerste blom/
 Zijn jok en doet niet zeer/
 Dit is zijn eygen leer.

Den Houwelijken staat/
 Word ook van God geprezen/
 Dus hoorz naar mijn vermaan/

Het is getrouw te wezen:
 Og! 't is zoo zoeten vreugd/
 Kinderen in eer en deugd/
 Te baren voor het Land/
 En Mannen met verstand.

De Maagden zijn vrugtbaar/
 Zy komen deugden baren/
 Zy baren op een jaar
 Meer deugd / als die daar paren/
 Haar deugd is zonder pijn/
 Men drinkt altijd de wijn/
 De vrolijkheid des Geest/
 Ayt ik voor 't aldermeest.

Tot u / ô Christus / zoet/
 Heem ik altijd mijn gangen/
 Ik offer u mijn bloed/
 Wil my / u Bruid / ontfangen:
 Op dat ik op de baan/
 Blymoedig heen mag gaan/
 Al na het Hemels Hof/
 En zingen Godes lof.

Liedeken van de Liefde

T O T

G O D D E N H E E R.

Stemme: Lief Dorinde waarde Maagt.

O JESU komt en neemt dit hert/
 Ontfangt het door u minnen/
 Og! ik brand van binnen/
 Door zoo zoeten smert/
 O JESU! mijn waarden/
 Ziet u Dienstvaagt aan!

Die hier op dezer aarden/
 Alles zoekt te verzmaan/
 Om u liefde te ontfaan.

O steffelijke liefde brand!
 U zoete bloejende woorden/
 Die mijn ziel bekoorden:
 Og! mijn ziel die brand/
 Ik roep valsche wereld/
 Idel, ydel / yragt/
 Al staat gy schoon bepereld;
 Daarom met Jesus magt
 Ik alles niet en agt.

Laat eens u liefde obergroot/
 Ontsteken dan mijn ziele/
 En geheel verniele/
 Tot dat daar komt de dood:
 Dan zal mijn leven/
 Al! mijn hoogste goed /
 Aan u mijn Jesus geven/
 Met een bede zoet/
 En met een diep oodmoed.

Want ziet mijn ziel die is verbuld/
 Dan u mijn wel beminde/
 Die u hier laat vinde/
 Og! hoe dus geduld:
 Dat gy komt van boven /
 Slaat u ooggens neer/
 Op my die u zal loven/
 Jesus zoeten Heer/
 Ontfangt mijn zielken teer.

Een Nieuw Lied

Om zig tot den

GEESTELYKEN STAAT TE BEGEVEN.

Stemme: Wat een Vent is Hendrik.

Ik wil gaan om goeden raad/
 Ik wil my begeven
 In den Maagdelijken staat/
 In 't gehoorzaam leven;
 Want de wereld met haar bzeugd
 En haart niet dan ongeneugd/
 Zy steelt als mijn zinnen/
 Ik kan God niet minnen.

Al die hem tot God begeeft/
 Die moet wezen lustig/
 Hy moet zijn discreet / beleest:
 En ook niet ongerustig;
 Want het heeft al by wat in
 Te laten zijn eygen wil/
 Wild het wel verziemen/
 Eer gy gaat beginnen.

Of ik het langer beinzen wil/
 Wat kan dat al baten/
 Ik'er al gelegen in
 Zijn eygen wil te laten:
 Zoo wil ik al metter daad
 Leven na een anderen raad/
 Ik wil weerom keeren
 Tot den Heer der Heeren.

Adieu dan wereld met u goed/
 En met al u lusten/
 Komt 'er dan wat tegenspoed:

In God wil ik rusten;
 Want zijn liefde is zoo zoet/
 Dat ik hem heminnen moet/
 Ik wil my begeben/
 In gehoorzaam leven.

JESUS Jezus en Bruydegom zoet/
 Wild my dog verwekken/
 Tot u liefde die zoo zoet
 Mijn hert konnen trekken/
 Van het werelds valsch fenijn/
 Op dat ik mag dankbaar zijn/
 Aan u mijn God en Heere/
 Die ik alleen begeere.

Zamen - spraak

Tussen den

BRUYDEGOM EN BRUYD.

Stemme: Rosemond die lag gedoken.

BRUYDEGOM.

Laat op mijn Bruyd / mijn welbeminde/
 Ziet den Winter is booz by/
 Laat u in den Winter binden/
 Om te ploegen 't Land met my:
 Spoet u ras / maakt u gereed/
 Ziet niet aan al kost het zweed.

BRUYD.

Wat komt hier in mijn gedagten/
 Zijt gy JESUS mijnen Heer/
 Ik zal u volgen zonder wagten/
 Want gy trecht my veel te zeer/

Tot

Tot uwen dienst ben ik bereid/
Ik zal gaan daar gy my leid.

BRUYDEGOM.

Ik zal u leiden in de Velden/
Daar ook zontijds doornen staan/
Lieve BRUYD ten zjn geen weelden/
My te volgen daar ik ga:
Doornen zijn daar abundant/
Daar de Roosjens zijn geplant.

BRUYD.

O liefste lief van zoo veel lijdens/
En voor wien ik nog niet schroom/
Ik zal my daar in verblijden/
Als u gracie in my stroom:
Zonder dien en kan ik niet;
Want ben veel brosser als een riet.

BRUYDEGOM.

Ik zal u mijn gracie schenken/
Maar het hert moet zijn allein/
Mild dog op mijn lijden denken/
Van kleine zonden houd u rein:
Weest dog simpel van gemoed/
En keer alle quaad in 't goed.

BRUYD.

Deze lesse zal ik leren/
Door u hulp en bystand/
Blijft op maar by my ô Heere/
En geest dog geen overhand:
Van den byand die altijd/
't Hert geweldiglijk bestrijd.

BRUYDEGOM.

Geenen strijd en kan u deeren/
Als gy vast by my vertrouwt/

Ik zal den vband van u weren/
 My althd vooz oogen houd/
 Gy moet stryden althd pijn/
 Wild gy overwindster zjn.

BRUYD.

Lustig / dan laat ons beginnen/
 In den stryd-baan voort te gaan/
 Ik wil u voortaan beminnen
 En de wereld heel af staan:
 Adieu wereld vol beraad/
 Ik laat u eer 't werd te laat.

BRUYD.

Adieu Vader / adieu Moeder/
 Du zoo neem ik mijn afscheid/
 Adieu Suster / adieu Broeder/
 Adieu in der eeuwigheid:
 Denkt dat ik van deze unt/
 Afga sterben mijn natuur.

Lied op de Feest-dagen

Van de Heilige

MAAGDEN EN MARTELA-
 RESSEN.

Stemme: Van Cecilia's Bruyloft.

Ik zie een kooz verheven/
 Met Maagdelyngs plaizant/
 Dooz liefde zoet gedreven/
 In 's Hemels Vaderland:
 Om 't Lammeken heen zwieren/
 En zingen een'nieuw Lied/

Met

Met kroonen van Lauwrelen/
 Als ons Sint Jan bediet/
 Men hoorden daar niet zugten/
 't Wasser al genugten/
 Het wasser al Victorie / Victoria/
 En gaben aan het Lammeken/
 Die eeuwige gloria.

Die Koningin der Maagden/
 Die letdeze aan den dans/
 Die God althd behaagden
 Met haren Lauwer-krans:
 Cecilia gink spelen/
 Op haren Musicaal/
 Op Orgels / zoete Beelen/
 Verheugdeze altemaal/
 Dorothea geprezen / moest 'er ook by wezen:
 Stropde uit haar Kofschien/
 Bloemmekens rondom/
 En zongen een nieuw Liedeken/
 Dooz haren Wywdegom.

Catharina / hoog geboren/
 Die speelde op het rad/
 Barbara met den Coreu/
 In dit gezelschap zar:
 Chrezia die vanden
 In liefde tot den Heer/
 Apolonis met haar tanden/
 Verheugden haar ook zeer:
 Ufela met haar pijlen/
 Beetrudis met haar wijlen/
 Margriet / die speelde met haren Dyaal/
 En namen met Sint Angenis
 In 't Lammeken zoet vermaak.

Digna met die Ketten/
 Die helsche Draken blind/
 Martina wild het weten/
 Was van den Heer bemind :
 Clara / Maagt verheven/
 In drugden zeer vermaant/
 Petronella in haar leven
 Met JESUS zelfs gepaart/
 Agatha hoog van stamme/
 Lucia dooz die blamme/
 Hebben met Chyistiano / wijs en vzoet/
 Gegeven booz het Lammecken/
 Haar leven en haar bloed.

Op Maagdekens vol eeren/
 Wie dat gy zyt/
 Op Bruudekens van den Heere/
 Bemind u God met vlyd :
 Zoo zult gy getaken/
 Hier na in 't Hemels Hof/
 Daar gy u zult vermaken/
 En zingen Godes Lof.
 Verlaat dan vyz de wereld/
 Al schijnt hy fraay beverelt/
 Het is maar ydelheid / een droom en anders niet/
 Het welk zal zeer ras
 Vergaan / gelijk men ziet.

Geestelikh Dzaag Lied.

Stemme : Hoe dan zoudy my verlaten.

Eeuwigh wezen God Almagtig/
 Alderhoogste Mogentheid/
 O Gods wijsheid! God waaragtig/
 Mynder zielen Zalgheld :
 Mynder snootheld weest gedagtig /

In dit droevig tranen-dal/

Die u liefde dug belep/

Wat begeert gy dog van my.

Heere van den hoogsten waarden/

Is het uwen liefsten wensch/

Dezen staat my te aanbaarden/

Ziet hier ben ik stof der aarde/

Snoder als ik zeggen kan/

Zoo gy wild dat het zoo zy/

Zoete liefde zegget vzy.

Maar u wille wild verleenen/

Op de meeste doyrigheid/

Of een overbloedig weenen/

Of een teere zoetigheid:

Of een herte hert als steenen/

Ofte variabel zyn/

Zal ik droevig zyn of bly/

Wat begeert gy dog van my.

Zal Calvarien my vermaken/

Ofte Chabors hooge top?

Zal ik met Johannes smaken/

Ofte wezen eenen Job:

Op u borst zeer hooge zaken/

Ofte Martaas Zuster zyn?

Wat dat gy begeert van my/

Zoete liefde zegget vzy.

Ik volg waar gy my zult leyden/

Mist en arbejd even zeer/

Wild gy dat ik zal verscheyden/

Ik wil zoo gy wild o Heer!

Ik en wil niet langer beyden/

't Is my zoet van hier te gaan/

Zoeten JESU zegget vzy/

Zoo gy wild dat het zoo zy.

Stemme: Eerste Carileen.

Ik ging by nacht/
 In 't bedde mijns beminde/
 Zoeken met een droef gemoet/
 Mijn ziel berrind hem zeer/
 Want hy de Heer/
 Gaet ende wit / en boben honing zoet/
 't Hoofst geagt/
 Als Gout / zjn halt de linde/
 Of verheven Pallem-boom;
 Zjn beenen Marmer steen/
 't Lijf Elphen-been/
 Als een duyfje / wel gezuidert op den stroom:
 Zjn oogen pronken / geenen Ceder-boom;
 Heeft hy de lonken / een vermaarden roem/
 Niets dat / als schat / mijn ziel voldoet/
 Oj neef / ziet ik sneef / door 't zoeken in 't gemoet.
 Zjn oogen / &c.

Ik heb gezogt/
 Maar heb hem niet gebonden/
 Daarom wil ik nu opstaan/
 En kijken alle steeg /
 Met d'hoekskens deeg:
 Zoo lang ik zie de Silvere Zon opgaan/
 't Is volbragt/
 Ik legge nu verflonden:
 Dat ik nergens niet en vind:
 Mijn uitverkoren diel/
 Mijn tweede ziel/
 Sluit my met Oost / ik bin al floutw van min/
 Wagters 'k moet vragen / alzo ik het nien/
 Is niet dezen dagen / de liefste mijn gezien?
 Ik ween / certeen / ter dood bedroeft/
 En steen / in 't gemeen / tot ik u heb geproeft.
 G 2 Wagters / &c.

Dwaze Meid/
 Verdooft / berooft van zinnen/
 Wanneer zuld' eens wils zijn/
 Gy zoekt hem by de nacht:
 Die het licht bragt?
 Gy zoekt door steeg en straten / met druk en
 pijn/

Veel verblijd/
 Gaat gy u zaak beginnen/
 Als gy zoekend' vinden woud/
 Draagt niet in duyster nacht!
 Nog by de wagt/
 Maar met oodmoed / aan 't herden kruypen hout/
 Hier ziet gy bloejen / uwen Pellecaan/
 Hier ziet gy groejen / zoete jonge gaan/
 O Heer! ik neer / van schaamte val/
 Gy Heer! tog vermeer / my gratie in dit dal.

Gaat en ziet/

Hier ziet / &c.

Dan Sions Dogters t'zamen/
 Salomon u Heer gekroond/
 Beziet te recht zijn sinert;
 Zy raakt het hert/
 Wy tot u troost / zijn roode wonden toont/
 Van liefde heet
 Hoort al tot mijn bequame/
 Roept by wie belast mag zijn/
 'k Zy in alle zaak/
 Ik vermaak:
 Ik min / die min weerom / om 't zoet aanschijn/
 Ik te behagen / zal mijn zijn een vreugt/
 Mijn Kruyp ik drage / wensche met geneugt/
 Ter ijd / tot spijt / van 't helsch gespugt/
 Verblpd / met solijt / ik 't Heer u brenge t'huyt.
 Ik te behagen / &c.
 Het

Het Lijden ons Heeren JESU CHRISTI.

Op den Toon: Van Miserere.

1. **M**ensch ziet dit lijden aan/
Van Christus / Heer der Heeren:
Ziet de oogen vol getraan/
Tot zjnen Vader Heeren.
2. Hy zweete water en bloed
Op zijn bedroefde wangen:
De Joden als verwoed/
Verradelyk hem vangen.
3. Geeft hem aan de magt
Van die versteende boeven/
Die hem met helscher kragt/
Tot aan de Stel bedroeven.
4. Ziet hier dit boos gespuys/
Op Godes Zoon verveten/
Leid hem in 't Kegtens-huys/
Geslagen en gesmeten.
5. Hy word van Nimas voort
Van Calphas toegezonden:
Die wild' dat hy 't woord
Dooz hem nu zou verkonden.
6. Christus tot hem gekeerd/
Met 't aanzigt neer gebogen/
Zeld' / 'k heb althd geleerd
In deze Synagogen.
7. Gy moet dit niet aan my/
Maar aan u dienaars vragen:
JESU met felle pijn
Werd wyedelyk geslagen.
8. O wat een herde slag/
Dooz dees gewapende handen/

Die hem beroben mag/
Van zijn gezicht en tanden.

9. Den Heer met zoete taal/
Gaaf dezen beul af-vragen/
Daarom hebt gy dit maal
Mij tegen recht geslagen?

10. Wat baat het lieve Heer/
Al vztendelijke reede?
Gy wert bespot nog weer/
Stelt u gemoed te vzeede.

11. Houd zeker en gewis
Dat u dees vzeed gezellen/
Den Hellschen Duppel is/
Om u / o Heer / te quellen.

12. Hy word als zot gekleed/
En van den Joodschen Koning
Verzonden en geleid
Tot in Pilatus wooning.

13. Tot spot en schimp van al/
Die Godes wonder kende/
Gaaf door ons ongebal/
Den Heer weerom verzenden.

14. Van daar is dan den Heer
Met veel verdriet getreden/
Al waar hy heeft veel meer
Door ons misdaat geleden.

15. Hoozt wat Pilatus vraagt/
Wat hebt gy al bedzeven?
Dat al het volk zoo klaagt/
Wild mij getuyg'nis geven?

16. Het Lam stond zonder spraak
Door al die by hem waren/
Hy wild in deze zaak/
Het minst niet openbaren.

17. Den Geger staat verfeld/
 En vol van na gedagten
 Die Christus heeft verteld/
 En toont zijn groote magten.

18. Hoe konit gy niet en spzeekt/
 Het zou u mogen baten:
 Weet my geen magt ontbreekt/
 Om u hier by te laten.

19. Hy antwoord / wijs / bedagt /
 Door al de Beuls te gader:
 Gy hebt geen meerder magt/
 Als wel van God mijn Vader.

20. Nog vraagt hy 't Heilig Lam/
 Wel zyt gy dan een Koning?
 God zeld': ik daarom quam
 Van uit des Vaders wooning.

21. Waar hier beneen mijn rijk/
 Veel hondert duztend knekten/
 Die zouden al gelijk/
 Door my haar Koning begten.

22. Hierom Pilatus hem
 Zogt van de Beuls t'ontlasten /
 En sprak met zoete stem/
 Tot vees Godlooze Gasten.

23. 't Is in magt van my/
 't Welk moet als heben wezen/
 Een mensch te laten by/
 Hierom verlos ik dezen.

24. Wild gy zijn 's Kneppers vztend/
 Riep al 't gespuys der Joden/
 Los Barrabas die ons dient.
 En wild dan deze doden.

25. Als Pilatus heeft verstaen/
 Haar vreeschelyke woede/

Laat hy JESUS staan
Met zweepen ende roede.

26. Het alderminste deel
Van Christus teere leden/
En is niet meer geheel
Dan boven tot beneden.

27. Wie maar dit lighaam ziet
Van d'Hoofde tot de voeten/
En kan hier anders niet
Van bittere pijn gemoeten.

28. 't Gezigt is zonder glans/
En al zijn kragt bezweken:
Met eene doornige krans
Is JESUS hoeft doorsteken.

29. Tot op 't Calvarie veld
Moet hy zijn kruys gaan dragen/
Daar word hy met geweld/
Aan 't zelve vast geslagen.

30. Ziet hier den tijd verbult/
Maar na dat wy verlangen:
Hy word voor onze schuld/
Aan 't hout des kruys gehangen.

31. Hier hangt hy in de logt/
En bid zijn lieven Vader/
Dat hy betalen mogt/
Ons zonden alle gader.

32. Wy herft den lesten siik/
Door al dat leeft gegeven/
Om dat wy eeuwelik
Met hem eens zoude leven.

33. Hier leid ons Christus dood/
Van alle smart ontbonden/
In zijne Moeders schoot/
O Mensch! voor onze zonden.

Non cervus ad fluenta
 Sit aquæ properat.
 Mens gratis ut præventa
 Deum desiderat
 Ad te Deum sitivit
 Ceu tellus arida.
 Te sine quo non vivit
 Ardenter expetivit.
 Mens siti torrida.

Externas regiones
 Relicta patriæ
 Ut mores, nationes.
 Urbes & Atria.
 Spectet, si petat multus
 Et frequens populus.
 Cur igitur tam stultus
 Ut lumen tui vultus
 Non quærat oculus.

Ut queat Salomonem
 Regina cernere,
 Sabæam Regionem,
 Est ausa spernere,
 Et te mi Jesu bone
 Ego non cuperem?
 Majori ratione
 Majorem Salomone,
 Cur non iquirerem,

Videre cum Zacchæo
 Te Jesu cupio,
 Sed obstat turba meo
 Heu desiderio!
 Malarum passionum
 Me turba præpedit,
 Pulvis affectionum
 Prævaricationum
 Me pondus deprimit.

Sum meritis pusillus
 Ut Jesum videam
 Quid igitur tantillus,
 Quid oro faciam?
 Ascendam sicinorum
 Illinc prospiciam.
 Dilecte mi votorum
 O lumen oculorum
 Fac te conspiciam.

Me corporis involvi
 Heu scio carcere
 Sed cupio dissolvi
 Et tecum vivere,
 Te nemo vivens disco
 Videbit hominum.
 Te tamen concupisco
 Hoc liberatus visco.
 Videre Dominum.

O quando te videbo
 O quando veniam?
 Et ante te apparebo
 Deus per gratiam
 O facies decora
 Ut quid absconderis
 Heu cur differtur hora
 Cur prolongatur mora.
 Qua mihi ostenderis.

Valete vana mundi
 Valete somnia,
 Tu mihi Deus unus
 Solus es omnia,
 Pulchrum, suave, molle.
 Munde possideas
 Hæc fateor me nolle.
 Heu tolle, munde tolle.
 Mi Jesu maneat.

Een Geestelijk Liedeken van den
H. ALOISIUS.

Stemme: Als ik my tot rusten begeben.

A Dieu mijn Vader / adieu mijn Dystenden/
Adieu Castelen / adieu mijn Hof/
Adieu mijn Landen / adieu mijn Dienders/
Adieu vergankelijk aart en stof/
Ik heb een ander rijk in mijnen zin/
Daar ik na haak met hert en zin/
IESUS gy zijt alleen dat goed/
Dat kan vermaken mijn hart en gemoed.

O Aloisius! waar toe verloren/
Al u vaders rijk / eer en staat/
By zijt van Princelyk bloed geboren/
Waar toe u edelheid zoo versmaat/
Die de forttuin treet met de voet/
Die en is niet waardig rijkdom / eer of goed/
O Aloisius! behoud u Throon/
Hout u Vaders rijk / hout u Kroon.

Om dat ik ben een Prince doozlugtig/
God mijn Vader en ik zijn kind/
Ben ik van alle ydelheid vlugtig/
En tot de werelds kroon niet gezind/
Hoe zou een Koning alzoo zijn rijk/
Willen verliezen voor het tijdelijk/
Wie de menschelyke eer bemind/
Word van de wereld heel verleid / verblind.

O Aloisius / zal 't u niet baren/
Zoo strenge leben te leiden vooztaan/
Spaart u teer leden en jonge jaren/
Want u schoon dagen komen eerst aan:
Ziet alle dingen scheppen een vzeugt/
Zoo lang de jongheds laat in jeugd/

Hoe kunt gij wezen alzoo straf en stout/
Tegen de wetten van u natuur.

Mijn natuur is vol vlammen en vuuren/
Het vuur wil altijd klimmen om hoog;
Moet ik dan daar mijn wenschen niet smuren?
Moet ik niet derwaarts keren mijn oog?
Het vuur en wil op aard niet zijn;
Anders te leven dat waar mijn pijn/
Jesus gij zijt alleen dat goed/
Dat kan vermaken mijn hert en gemoed.

Gen Nieuw Lied.

Op de zelfde wyze.

Bloot moet een ziel van alles wezen/
Om voor den Heer te zijn alleen/
En mag voortaan ook niemand vzezen/
Duivel / nog Dood / maar God alleen;
Want liefde heeft die vrees verjaagt/
Mit 't hert dat nu aan God behaagt:
Dat door zijn wijsheid is gezocht/
En door zijn liefde voortgeboght.

Laat mi de pure liefde wagen/
Die zoo veel zielen zoo vast bind/
Laat het gemoed na goede dagen/
Tot dat het in zijn aenschijn blind/
Want het en kan niet zijn voldaan/
Zoo lang de kragten elders staan/
Het liefdens vuur werd uitgebluft;
Zoo lang het hert nog elders rust.

Om met een stadig zoet verlangen/
Den Heer altijd te hangen aan/
't Gemoet en moet niet zijn bevangen;
Met sebers naar te willen staan /
Maar 't neemt bymoedig haren heer /
Waar 't is / het bind- altijd den Heer;

In Lief/ in Leet/ in Zuur/ in Zoet/
't Is altijd even wel gemoet.

Een herte zulver van gedagten/
Haar meening puur op God gezet/
Een heeft niet anders te verwagten/
Als haren Bruidgom in 't gebed/
Die zo geniet/ smaakt en geboelt/
Als het verstand daar niet en woelt/
Als slegt de zinnen allegaar/
Staan grondig onderworpen daar.

Zal men nu tot dees weelde geraken/
Zoo moet men laten niet om al/
Zoo moet men alle troost verzaaken/
Die men hier vlied in 't aardze dal;
Want zinnen lust/ en dees geestes rust/
Word door malhanderen uitgeblust/
Den lust verzaakt/ maakt dat men raakt/
Daar men God eenwylgkij gemaakt.

**Een Pieuw Lied op onze L. VROUW
LIGTMIS FEESTE.**

Stemme: Blydschap van my vliet.

In zoo zwaar een pijn/leggen wy en hermen:
Wilt genadig zijn; wilt ons tog ontfermen/
Op zoo goeden dag/ op Vrouw Lichtmis Feeste/
Dien wy ons beklag/ roepen om het meeste.
Ligt eens nu verstand/ met zoo fellen brand/
Daar ons arme ziel in blaakt:
Og! gy seld te pand/ ook nu' beste Land/
En ons wel zoo dier vermaakt.
Laat ons nu niet ontglijden/
Uw hulpe in ons lijden/
Helpt ons tog uit dit verdriet:
Kond gy zoo lang verblijden?

Zet gy ons zoo ter zijden?

Daar 't de Liefde u gebied.

Zoo gy 't maar en docht / dat wy zijn u vrienden/
Og! gy ons bezogt en ten vollen dienden:

Als wy waren krank / in de minste qualen/
Gy zonder bedwank / zoogt ons baat te halen:

Du wy / laas! in 't vuur / branden / blaken hier;
Kont gy ons dus verstaar?

Og! het staat zoo dier / 't geen wy niet en zier /
Agten / min / als wat praten/
Og wat hebben wy 't nu druk /

In 't midden van ons ong'luk /

Zonder ons te konnen helpen;

Maar gy vriend / hond in dit stuk/
Zelver tot uw' groot geluk/
Zoo dra ons slagen stiepen.

Zoo dra ons slagen stiepen.

Met een goede Biegt / met Communiceren/
O! wat een schoon ligt / komt g'ons presenteren/
Als gy altemaal / komt hter 'g maants eens vieren
Communie generaal / komt ons zoo verciereu /
Hoe zuiver moet zijn / 't geen eeuwig heeft schijn/
In dat Goddelijk Paleis!

Hoe zuiver moet zijn / 't geen eeuwig heeft schijn/
In dat Goddelijk Paleis!

Ag! aller ons pijn / word hter dooz zeer klein /
Zoo ik dit maar eens en peig:

Komt dan Vrienden / hter binnen/
Den Afsaat vooz ons winnen;

En helpt ons zoo uit den brand/
Wild dit tog wel bezinnen/
En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

En op nieuw gaan beginnen;

Wy bedanken zeer alle / die als heden/
By God / onzen Heer hebben zoo gebeden:

Die / tot zielen troost / hebben zoo altemaal/
Zulk een zoeten Gogst / Communie generaal.

Zulk een zoeten Gogst / Communie generaal.

Die zoo menig reis / schenken ons den pels /
 Van dat Hemelsch Vaderland :
 Hebt tog zulk gepels / dit is onzeif eys /
 Ons te helpen uit den brand.
 Hier me laat ik u nu gaan /
 Met dit nodig sterk vermaan /
 Tot de naaste Maand van Meert ;
 Troost is ons dees kortste Maand /
 Doo; uw' hulpe / die ons baand
 Verlogzing / zoo 't u begeert.

R E G I S T E R.

A Is ik in Bethlehems stal gebogen kom / Ec.	18
Ag Phyllis komt gaat met my in den stal.	22
Alwaarde God den Zoon.	69
Ag menschen die hier zwaemd in 's werelds schoot.	84
Adieu mijn Vader / adieu mijn Dytenden.	106
Beata immaculata virgo puerpera.	5
Bloot moet een ziel van alles wezen.	107
Christe die daar zijt dag en ligt.	67
Christe qui lux est & dies.	67
Dies est lætitiæ in ortu regali.	2
Dulcis Jesu, dulce nomen.	4
Die zelfs de Zon haar ligt eerst heeft / Ec.	28
De tijd die heeft haar tijden.	47
Doe Jesu geboren werd.	54
De profundus.	66
Debote ziel / die na volmaaktheid tragt.	82
Den mensch is zeer verblind.	60
Exulta parva Bethleem.	3
Een kindchen is ons geboren.	11
Geuwig wezen God Almagtig.	97
Fluks op de been gy Herders kinaaphens.	10

R E G I S T E R.

Hoep pdele wereld / Ik wil u verlaten.	74
Hoep wereld met al u hooffsche zalen.	83
Gaat / gaat mijn Ziel en vast betrouwt.	78
Herders en Herderinnekens van Betlehem,	14
Herders ons is geboren.	35
Hoort Christen Zielen.	40
Het viel een Hemels douwe.	57
Hoort d'Engelen nu op Heer / Luid &c.	75
Jesu dulcis memoria.	6
Is dit des Vaders eenig pand.	23
't Is Jarig dat Gods Zoon ten toon.	32
Johannes die van uwem Heer.	38
In mijnen diepen nood / heb ik mijn heer.	81
Ik wil gaan om goeden raad.	92
Ik zte een looz verheven.	95
Ik ging by nacht.	99
In zoo zwaar een pijn / &c.	108
Komt ziel die God mind boven al.	17
Komt ieder mensch den tijd is nu verschenen.	21
Klein Kind'lyn zyt verheven.	36
Komt zondaars spreid uwe klederen neer.	68
Komt dog mijn ziel met groot verlangen.	74
Komt in mijn waarde Bruid.	85
Laat ons met herten reine.	41
Met dezen Nieuwe Jare / &c.	44
Met dezen Nieuwe Jare / &c.	50
Maagden u geluk is groot.	59
Mensch ziet dit lijden aan.	101
Miserere mei Deus.	64
Non cervus ad fluenta.	105
O quam amabilis.	8
O zalig / heilig Bethlehem.	13
Ontwaakt herders ontwaakt.	25
O menschen weest verheugt.	29

R E G I S T E R.

Op / op Herders na den stal.	34
O Phylva wanneer zal 't zijn.	87
O JESU komt en neemt dit hert.	90
Puer nobis nascitur, Rector Angelorum.	3
Staat op mijn Bruid / mijn welbeminde.	93
Tantum ergo Sacramentum.	9
Thyza Bruid / mijn lief / mijn welbeminde.	76
Verheugt u menschen.	19
Verblyd u menschen om deze nieuwe maren.	27
Verlaat nu Berchlehem.	48
Van liefde komt groot lyden.	61
Weest nieuw geboren kind gezocht.	24
Waakt op / waakt op / zeer deligent.	45
Waar dus ras en vlytig heen.	71
Waar zoek ik nu / eplaas ! wat raad.	72
Waarom wild gy dus vroeg.	89
Zegt ons Herders wat gy hebt gaan zien.	16
Zijt reyt verblyd / o menschelyk / Ec.	22
Za Herders op de been.	30
Ziele komt ziet nu eens byanden.	53
Zoeten JESU.	79

Einde des Register.

